N:R 21. ÅRG. 24. 1 NOVEMBER 1919. PREN.-PRIS 2: 25.

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA
UTGIVARE: ERIK FOLKE. REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

I ALLHELGONADAGSTID.

Av missionsdirektorn *Joh:s Lindgren.*

I.

Uppb. 7: 2—12.

Oändligt gripande är den bild, siaren på Patmos tecknar i föreliggande skriftstycke: bilden av Herrens församling i fulländningen. Det är, som om en flod av ljus strömmade oss till mötes från den underbara skaran inför Guds och Lammets tron. Här var den så liten — där oräknelig; här splittrad — där enad ur jordens alla stammar och folk; här på vandring — där hunnen fram till målet. Vilken renhet! Vilket ljus! Vilket jubel! När ljuset från den skaran faller ned över oss, vad känna vi då? Måste vi då icke var och en för sig klaga: hur långt borta är jag icke från denna himmelska renhet — och hur långt nere! Hur skall jag nå fram? Hur bli en av dessa?

Vilken är då denna skara? Det är skaran av Guds tecknade, skaran av dem, som bära Guds insegel, skaran av dem, som under århundradenas, årtusendenas lopp låtit sig präglas av Guds märke, Guds stämpel. När de fyra domsänglarna förbjudas att »göra jorden eller havet eller träden någon skada», tills Guds tjänare tecknats med insegel på sina pannor, så betyder det, att *det innersta i världsutvecklingen är själarnas uttagande ur den värld, som är dömd, och deras samlande ur jordens alla nationer till ett gudsfolk i fullaste mening.* Tecknandet säger oss, att Gud bland alla folk har sådana, som tillhöra honom och utföra hans verk. De skola tecknas såsom hans egendom och uttagas — ej ur de yttersta tidernas *lidanden* — men undan den *dom,* som skall övergå allt, som är gudsfientligt. Mitt under det att domsmörkret sänker sig

ned över världen, har Gud dock i den en församling, vars enskilda medlemmar han känner. Gud beskyddar dem, vårdar sig om dem en och en, och även i de sista tidernas förhärjande stormar skola de vara bevarade, ty de äro Guds egendom. Ej en enda av dem är glömd; de äro räknade, och tillsammans utgöra de det sanna gudsfolket, det sanna Israels församling, det fulltaliga gudsfolket. Herren känner var enskild i denna skara, och dock: när den en gång står där inför Gud, helt räddad ur den stora bedrövelsen, är den så stor, att den efter människomått är oräknelig. I den förra bilden beskrivas dessa frälsta såsom tecknade, räknade, såsom de där utrustas för kampen. I den andra såsom segrare med segerns palmer i sina händer och med segersånger på sina läppar. Att denna skara samlats ur jordens alla folk, det visar oss ock, vad som är det innersta i hednamissionens världsomfattande gärning: tecknandet med Guds insegel, uttagandet och förandet till Herren av allt det, som är hans, allt, som låter sig föra till honom. Såsom övervinnare står nu skaran där i fulländningen, ombrusad av hela skapelsens jubel — ej för sin egen skull, utan därför »att de tvagit sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod»; står där såsom övervinnare genom korsets nåd, genom den förlåtelse, Kristus vunnit, och genom troheten mot frälsningen i honom. Nu äro de ock alla uttagna ur tidens lidanden och sorger, lyftade över allt, som vållade smärta och tårar, ve och klagan, njutande den salighet, som gudsgemenskapens fulländning skänker. Ja, sådan möter den oss, skaran av de tecknade, Guds församling från jordens alla folk i sin fulländning. (Forts.).

Ur vårdhavande missionärernas rapporter.

Yuncheng.

Missionär Aug. Berg skriver: Vi ha nu ett större antal elever i våra skolor än någonsin. Vårt kapell är därför varje söndag fullsatt, och vi umgås med planer på att utvidga det. Antalet besökande från regeringens skolor har så gott som alldeles upphört, sedan den s. k. »Hsi sin shae», d. v. s. »föreningen för hjärtats tvagning», bildades. De hava sina föreläsningar varje söndag, samtidigt med våra gudstjänster, och därigenom förhindras de elever, som annars ville komma, att så göra.

I fängelset, bland de fattiga på stadens fattigförsörjningsanstalt, i hemmen, bland ämbetsmännens fruar och annorstädes förkunnas evangelium, alltefter som tillfälle gives.

Den nya utstationen i staden An-I invigdes i början av april. Denna utstation har kommit till stånd genom de infödda kristnas hjälp.

Trots det att evangelium nu är väl känt, uppenbarar sig nu och då ej så litet fiendskap mot detsamma. Vi behöva nog alla påminnas om att alla, som vilja leva gudligt i Kristus Jesus, måste lida förföljelse. I stort sett råder dock fridsamma tider i vår trakt och intet hindrar oss att förkunna det glada budskapet vitt och brett.

Chiehchow.

Evangelisten Yuen har fått tillfälle att bevista en 5 veckors kurs för söndagsskollärare i Nanking. Samtidigt har han fått inlära det nya skriftspråket. Vid återkomsten till Chiehchow undervisade Yuen en klass på 54 personer i de 39 nya tecknen, likaså i gosskolan, när den började.

Pastor Ching och evangelisten Yuen

ha tillsammans haft en bibelkurs, kombinerad med läskurs i den nya skriften, i köpingen Ching Tou och i staden Yhsiang.

I byn Hsüin-shang har missionär Tjäder haft en 8 dagars bibelkurs. Kursen hölls i ett litet tempel och stundom voro ända till 70—80 personer samlade där.

I en by, Hsin-chiai, hava ett 10-tal familjer och en lärare, som har en skola med 17 elever, börjat visa intresse. Skolan har sedan begärt att få ställa sig under vårt överinseende och har antagit de kristna böckerna.

Nybyggarne öster om staden Yhsiang hava genom de troendes bemedling upprättat en skola med 13 elever. En »sökare» vid namn Wang är lärare. Skolan är inrymd i den nyligen inköpta »Evangeliegården».

Ishih.

Missionär Hahne skriver:

Vi ha i år fått börja goss-skolan igen. Ännu är det blott 19 gossar i den. Läraren är en från seminariet just utexaminerad elev. Ekonomien skötes nu av församlingen, endast lärarens lön betalas av missionen. Trots den sjukliga tid, som varit, ha alla gossarna i skolan fått behålla hälsan.

Att det varit en sjuklig tid ha vi själva fått lite erfarenhet av, i det min hustru fick något som väl var en form av spanska sjukan och som stängde henne inne och delvis band henne vid sängen under 2 månader. Men nu är hon frisk igen och dubbelt tacksam därför — det är *en* av de välsignelser man får på sjuklägret.

Våra medarbetare, fröknarna Forssberg och Björklund, ha fått vara friska och arbeta i sin stora skola — nu 45 elever — samt i sjukbehandling, bibelklassarbete m. m. —

»Kom du *Ande* — — och blås på dessa dräpta, så att de åter bliva levande!»

Juicheng och Puchowfu.

En tre veckors bibelkurs för kvinnor har hållits i Puchow under ledning av fröken E. Andersson och fru Carlén. Samtidigt har missionär Carlén haft en kurs för män. Även i Juicheng ha kurser hållits.

By- och marknadsbesök hava företagits av missionärer och infödda. Evangelisten Tsao har bedrivit tältpredikan vid flera stora marknader i distriktet.

Fröken Hultqvist har haft mycket arbete bland de sjuka, som dagligen komma för att få hjälp.

Tungchowfu.

Myndigheterna på denna plats ha begärt, att missionärerna skulle upptaga regelbunden predikoverksamhet i stadens fängelse. Med glädje antogo vi detta förslag, skriver missionär Svensson, och predika nu där två gånger i veckan, söndag och onsdag. Redan har frukt av detta arbete börjat att spira upp. En man vid namn Chang, som nu kommit på fri fot, har i sin själs angelägenheter gjort oss flera besök.

Vid vårens stormöte döptes 14 personer.

Pucheng.

Missionär Linder meddelar, att upproret i Shensi ofta nödsakat myndigheterna att hålla stadsportarna stängda, och att detta ej så litet förhindrat en regelbunden verksamhet. Den allmänna osäkerheten har gjort det svårt eller omöjligt för kvinnor att röra sig ute. Männen på landet ha ej kunnat lämna sina hem. Frivilligt evangelisationsarbete har dock hela tiden kunnat utföras. Tältpredikan har bedrivits i Weinans och Hwachow domsagor, varvid fröken Ackzell, biträdd av infödda manliga och kvinnliga medarbetare, haft ledningen. Likaså

har fröken A. hållit en bibelkurs för kvinnor.

Bland de infödda kristna har ett skolråd bildats, som åtagit sig den ekonomiska förvaltningen av gosskolan. Till detta råds tvenne förvaltare ha de medel överlämnats, som av missionskassan erhållits.

Under våren hava sammanlagt 35 personer genom dopet blivit upptagna i församlingen.

Arbetet har i sin helhet varit uppmuntrande, i synnerhet i distriktets mellersta och norra del. Tiden är dock ond. Samhällsbanden äro mer eller mindre upprivna. Folket lever fortfarande i fruktan för rövare. Även de troende plundras. Levnadsomkostnaderna äro mycket fördyrade, och ordnat församlingsliv kan endast med möda vidmakthållas. Här och där vända sig dock människor till att söka Gud. Att verksamheten kunnat bedrivas med sådan framgång, som skett, vittnar gott om de infödda medhjälparnas duglighet. Det har ej alltid varit lätt för dem. Evangelisten Han har under 5 månader varit instängd i köpingen Hsing Hsi-chen. Ibland ha kulor och granater regnat över stationsgården. Utom yttre trångmål har han haft att lida förföljelse av den självständiga församlingen, en sannskyldig »Satans synagoga». Bistationernas nytta är påtaglig. Om blott medel ej tryta, ha vi all anledning att vara vid gott mod.

Hoyang och Hancheng.

Rapporten från dessa stationer bär vittne om en intensiv och livlig verksamhet. Till den årliga bibelkursen för ledare och lokalpredikanter kommo deltagare från 26 predikostationer. Efter de 5 första dagarne måste missionär Bergling resa till Yuncheng, och ledningen av kursen överläts åt br. Lindén. Sedermera blev Lindén av de kristna kallad att leda liknande kurser i andra delar av distriktet.

Rörande skolarbetet meddelar missionär Bergling, att de i Hoyang förlagda skolornas elever och personal utgör sammanlagt 130 personer. Här finnes folkskola, flickskola och industriskola. Målet med gosskolan är att göra den till en centralskola för hela distriktet, under det församlingarna uppmuntras att runt omkring i distriktet vid utstationerna upprätta småskolor, som av dem själva underhållas. Fem sådana, nästan självunderhållande, ha upprättats och 2 à 3 förberedas att öppnas nästa år.

Fröken Anna Erikssons kvinnoskola i Hancheng, som knappast vet av några ferier utan mottager elever året om för den tid de kunna stanna, börjar nu snart att tillföra församlingen lika många kvinnor, som den manliga verksamheten tillför den män. Detta är något enastående härute. Hennes bibelkvinnor hava under våren besökt och predikat evangelium i 125 byar.

Vid stormötet i Hoyang döptes 64 personer, i Hancheng 38. Med församlingens tillväxt växer ock bekymren, huru plats skall kunna beredas folket i kapellet, skriver br. Bergling och tillägger: »Kapellet har omkring 200 sittplatser. Församlingsmedlemmarnes antal är 272, den icke döpta skaran i skolorna, som ock deltager i gudstjänsten, belöper sig till omkring ett hundratal. Bedjen därför Herren med oss, att han utvidgar våra gränser.»

Missionär Bergling meddelar vidare, att under det rövarne hittills visat mycken hänsyn till de kristna, så ha de på senare tid ändrat taktik. En familj, som sålunda förut på det mest underbara sätt blivit räddad under hela tre år, då rövarne härjat till höger och vänster om familjens dörrar, har nu inom loppet av tre månader blivit plundrad tre gånger.

Honanfu och Sinan.

Missionär Andersson meddelar:

I *Futien* inköpte församlingen för några år sedan en gård för egna medel, med tillhjälp av bidrag från moderförsamlingen i Honanfu. Husen voro dock mycket skröpliga, och i vintras föll taket in på det hus, som användes till samlingslokal. De troende här äro mycket fattiga, och det blev stort bekymmer och mycken rådplägning. Allt, vad jag kunde låna dem, var tio dollars, men det räckte ju ej att bygga ett hus för. Det gamla var verkligen så skröpligt och därtill för litet, att det lönade sig ej att lägga på nytt tak. Vad var att göra?

Vår unge medarbetare, Koh-in-liang, vilken arbetar som evangelist där, fick profeten Haggais ande över sig och talade mod och hopp i de modlösa. Några sade: »Det är ju en ren dårskap att försöka», men hans svar blev: »Jag tager allt ansvar, om ni blott lova att göra ert bästa.»

I tro, blandad med bävan, grepo de sig an med verket. Det omöjliga blev en möjlighet. Till detta vårt stormöte i april stod det nya kapellet i all sin enkelhet färdigt, ljust och trevligt samt rymmande omkr. 100 personer och därtill alldeles skuldfritt. Det var invigning med glädje och tacksägelse till Herren.

Vid vårkonferensen i *Honanfu,* i vilken omkr. 500 personer deltogo, hade vi glädjen att genom dopet få intaga 24 nya medlemmar i församlingen.

Efter den nya planen till församlingsordning blev också ett församlingsråd tillsatt. På grund av att vi ställts inför den brydsamma situationen att möjligen nödgas avskeda en del av våra medarbetare, då de medel, som inkommit från hemlandet, ej på långt när räckt till deras underhåll, beslöt församlingen att, om möjligt, bidraga med mathållningen till 5 evangelister och på det sättet möjliggöra, att det antal, vi nu ha, skall kunna fortsätta. Så har Herren på nytt bevisat sin makt och förbytt svårigheten till välsignelse. Vi tro förvisso, att detta kommer att medföra mycken kraft och glädje för församlingen och att föra den framåt ett långt stycke i rätta riktningen.

Stormöte i *Sinan* hölls i början av april med ett hundratal deltagare.

Genom dopet upptogos i församlingen fyra nya medlemmar, av vilka tre voro en frukt av skolarbetet.

Även här tillsattes ett församlingsråd i enlighet med den nya planen för församlingsordning.

Barnhemmet har haft 19 små skyddslingar, och en liten flickskola har öppnats för de äldre av dessa, med några andra flickor från staden.

En framåtsträvande mandarin synes Sinan ha fått. Han söker att motarbeta avguderiet. En vanlig flickskola har han startat och även en industriskola för flickor. I den förra har han anställt som lärarinna en troende flicka, vilken fått sin utbildning i Anna Janzons skola i Honanfu. Han synes vara mycket vänligt stämd mot kristendomen och mot de troende.

För S. M. K:s bedjande vänner.

Tacksägelse- och böneämnen.

De infödda medhjälparnas goda tjänst, s. 212.

De nya småskolorna i Hoyangdistriktet, s. 212.

Kvinnoskolan i Hancheng, s. 212.

Det nya kapellet i Futien, s. 213.

Böneämnen.

Att Herren ville välsigna fängelseverksamheten i Tungchow, s. 211.

Vidgat utrymme för den gudstjänstfirande skaran i Hoyang, s. 212.

Fröken Karin Otterdahl.

Fröken Karin Otterdahl, S. M. K:s senast antagna missionär, kommer, v. Gud, att avskiljas för missionskallet i Betesdakyrkan, Stockholm, söndagen den 2 nov.

Fröken Otterdahl föddes d. 21 maj 1889 i Tomteboda, Stockholm, där hennes far var lärare vid Kungl. Blindinstitutet. Efter att hava genomgått Åhlinska skolan i Stockholm gick frök. O. 1907—08 provår vid Tomteboda Blindinstitut och var sedan i två år vikarierande lärarinna därstädes. Därefter genomgick hon den 2-åriga kursen vid privata Högre Lärarinneseminariet i Stockholm och erhöll sedan plats som ordinarie lärarinna vid Blindskolan i Växiö, vilken plats hon ända tills nu innehaft. Under förra våren vistades frök. O. vid Kina Inland Missionens utbildningshem i London.

Fröken O. skriver i sin ansökan bl. a.: »Såsom varmt kristna buro mig mina föräldrar ända från begynnelsen i förbön och väckte från mina tidigaste år önskan att vara Guds barn. Jag har sedan alltid ägt denna önskan och tror mig våga säga, att Gud under hela mitt föregående liv behållit mig i barnaförhållande till sig.»

I föreningsverksamhet av olika slag, i den kristl. student- och seminariströrelsens möten har frök. O. tagit livlig del. Men särskilt har hon känt sig dragen till samhällets vanlottade, och hon har med glädje arbetat bland fabriksflickor och bland gamla och sjuka fattiga. Under detta arbete har hon dock alltmer känt den än större nöden på hednafälten kalla sig till tjänst där. Hon skriver: »När jag är min Frälsare närmast och min själ fylles av glädje över frälsningens och barnaskapets rikedom, då drages jag som starkast dit ut i längtan att få delgiva de sökande därute, vad jag själv funnit och vunnit. Mina brister ha mer än en gång gjort mig betänksam. Men Gud har då påmint mig, att det är han som skall genomföra verket, inte jag. Redan som helt liten yttrade jag till mina föräldrar, gripen av deras nöd som inte känna Gud, att jag ville bli missionär, då jag bleve stor. Först på senare år har dock med långa mellantider missionärstanken på ett verkligt sätt gripit mig på nytt. Varje min invändning har till slut måst giva vika.»

Fröken Otterdahl är förlovad med missionär David Landin. Vi tillönska våra syskon Guds rikaste välsignelse till denna deras förening.

Från redaktion och expedition.

Missionärsavskiljning kommer, v. Gud, att äga rum i Betesdakyrkan söndagen den 2 nov. kl. 11 f. m., då fröken Karin Otterdals avskiljning för missionärskallet äger rum.

Avskedsmöte anordnas tisdagen den 4 nov. kl. 7 e. m. å Stadsmissionens lokal för de nu utresande missionä-

rerna: Verner och Gertrud Wester, Karin Otterdahl och Nath. Engbäck. Deras avresa är beräknad att äga rum från Centralstationen, Stockholm, med Kristianiatåget d. 6 nov. kl. 9,25 e. m. Från Kristiania sker avresan med »Stavangerfjord» den 8 nov.

Hans Stjärna i Östern blir inom kort färdig och kan rekvireras från exp. Vi tro oss våga säga, att kalenderns innehåll i år är sådant, att det med tacksamhet kommer att mottagas av många. Kal. är mer än vanligt rikt illustrerad och innehåller ett flertal värdefulla uppsatser. Så har komminister L. Häggström skrivit en trosstärkande julpredikan; missionär Aug. Berg berättar om den stora fredsfesten i Yuncheng; David Landin tecknar skolungdomens liv i Yuncheng, under det att vi i tvenne gripande artiklar: »Eder Fader vet» och »Mary Guinness» få följa Herrens ledning med tvenne unga liv. I artikeln: »Under en öppen himmel» har Rich. Anderson meddelat oss något av den rika förkunnelse, som under sommarens konferens på Chikungshan frambars av den kände Gudskämpen dr R. A. Torrey.

Dr Karl Fries har skrivit en intressant artikel om kinesiska studenter i främmande land, under det signaturen K. N—s' stämnings- och allvarsfullt i en dikt: »Se hoppfullt mot morgonljuset» tolkar den kristne pilgrimens längtan i tidens mörker och tvång.

Priset är för häft. ex. kr. 1: 50; kart. kr. 2: —; klotb. kr. 2: 50. 25 % rab. lämnas, då minst 5 ex. tagas. Ej fraktfritt.

Luther: »Det kära korset är Kristi hovfärg. Den käre Kristus utdelar vid sitt hov ingen annan klädnad. Där måste man lida.» Min son, vill du vara en Guds tjänare, så red dig till frestelse. Sy. 2: 1.

För våra små missionsvänner.

Kära små Kinavänner!

Denna gang skall jag berätta för er om en liten gosses villighet att giva till Guds verk. Han är son till min bibelkvinna, har under flera år troget kommit till mötena och på söndagarna läst upp bibeltexter utantill, alldeles som de stora. Fadern är gammal och sjuklig, och moderns lön som bibelkvinna är ej nog för tre personer att leva av. Hur skulle det då kunna bli pengar över att giva till församlingen? Den lille 10-åringen hittade på ett sätt. Det är gammal sed i Kina, att då vetet skördats, få de fattiga plocka kvarblivna ax, och att de efter den 1:sta i kin. 10 mån. (omkring slutet av nov.), då den egentliga bomullsskörden är slut, få plocka den bomull, som finns kvar på buskarna.

När veteskörden pågick, bad gossen dagligen, att Gud skulle giva honom mycken kraft, så att han kunde plocka många ax åt Gud, och när tiden var gången, hade han plockat mellan 2 och 3 liter vetekorn. När de stora sågo, att en liten pojke var så ivrig att giva till Guds verk, ville de också giva, och så fick församlingen ej så litet vete.

Sedan på hösten kom bomullsskörden, och när den var slut, kom gossen med ett knyte bomull. Återigen verkade den lilles exempel på de stora, så att de gåvo över 10 kg. bomull samt pengar m. m. — Gossen började bedja Gud och tala med sin far om att giva, utan att någon talat med honom därom.

De senare åren har han gått i skola i sin by. Det blev billigt, ty han bodde då hemma och åt, vad som fanns. Men nu var han stor nog att gå till Pucheng och börja i missionens skola. Där måste eleverna betala visst pris för maten m. m., och hur skulle den fattiga gossen få pengar till det? Jo, modern betalar 300 cash (omkring 66 öre f. n.) pr mån., och det övriga betalar syföreningen i Siaoyi.

Vill Ni nu bedja för denne gosse, att

han alltjämt må behålla sin kärlek till Herren och samma iver att giva till Guds verk? När han skulle gå till Pucheng och börja skolan i febr., grät den gamle fadern, ty nu skulle han ju bli ensam i den lilla hyddan. Gossen tröstade då sin pappa och sade, att han skulle bedja och vila sig, och att han i sommar, när skolan är slut, skulle få hjälp. Med tårar i ögonen brukar gubben säga: »Jag är tacksam, att pojken är i skolan, ty det är för hans bästa, men *tomt* är det efter honom.»

Ingeborg Ackzell.

Insända skrifter.

Missionen och hemlandskyrkan, uppsatser i missionsämnen av 20 olika förf. Utgiven av *Svenska Kyrkans Missionsstyrelse. Diakonistyrelsens förlag.* 270 sid. Pris kr. 4: 50.

Från skilda synpunkter och av olika förf. belyses här den stora fråga, bokens titel anger. En värdefull samling uttalanden i en stor fråga.

N. H—n.

Från J. A. Lindblads förlag:

Guldkristna, studier över Apostlagärningarne, av *A. Fibiger,* 295 sid. Pris häft. 6: 50, inb. 8: 50.

Aposteln Paulus, av *Ernst Dryander,* 205 sid. Pris 5: —.

Ur bönens värld. Berättelser samlade av *C. O. P. Lindström,* 180 sid. Pris häft. 2: 50, inb. 3: 50.

Profeten Daniel, förklarad för bibelforskande kristna, av *B. Keller,* 243 sid. Pris häft. 2: 50, kart. 3 kr.

Tecken och tider. Nutiden sedd i det kristna hoppets ljus. Av *C. Skovgaard-Peterson,* 216 sid. Pris 4: 50.

Marana, Ta! Herren kommer. Av *Gust. A. Törnkvist,* 176 sid. Pris häft. 3: 25, kart. 4: 25.

Trons hemlighet, Råd i det praktiska troslivet, 197 sid. Pris 3: 50.

Försäljning

anordnas av syföreningarna för Svenska Missionen i Kina onsdagen den 3 dec. i Betlehemskyrkan.

Gåvor mottagas tacksamt under nedanstående adresser och på S. M. K:s exp., Drottninggat., 55, 2 tr.

Fröken *Emma Beskow,*
Sturegat. 56, 4 tr.

Fröknarna *M.* och *N. Cavalli,*
Östermalmsgat. 23, 4 tr.

Fru *Isabel Faxe,*
Birger Jarlsgat. 15, 3 tr.

Fru *Bell Fries,*
Barnhusgat. 10, 3 tr.

Fru *Elin Holmgren,*
Fjellstedtska skolan, Uppsala.

Fru *Mina Johansson,*
Grevturegat. 31, 1 tr.

Fröken *Tekla Liljeqvist,*
Malmskillnadsgat. 31, 1 tr.

Fru *Olga Magnusson,*
Äppelviken.

Fröken *Louise Schön,*
Lützengat. 5, 3 tr.

Fröken *S. Storckenfeldt,*
Engelbrektsgat. 6 A, 2 tr.

Fröken *Thyra Sandstedt,*
Stureparken 11.

Fru *Elisabeth Tham,*
Hovslagaregat. 5, 4 tr.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

I. I Allhelgonadagstid. — Ur vårdhavande missionärernas rapporter. — För S. M. K:s bedjande vänner. — Fröken Karin Otterdahl. — Från redaktion och expedition. — För våra små missionsvänner. — Insända skrifter. — Försäljning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget 1919.

N:R 22. ÅRG. 24. 15 NOVEMBER 1919. PREN.-PRIS 2: 25.

以便以設耳

KINA-MISSIONS-TIDNINGEN "SINIMS LAND"

耶和華以拉

EBENEZER HERREN FÖRSER

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA
UTGIVARE: ERIK FOLKE. REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

Det första kinesiska inremissionssällskapets till provinsen Yunnen utsända arbetare. Pastor Ding Li-mei med fru i mitten. Se sid. 222.

I ALLHELGONADAGSTID.

Av missionsdirektorn *Joh:s Lindgren.*

II.

Matt. 5: 1—12.

Men vilket är då det insegel, varmed de, som höra till den lovsjungande skaran, äro tecknade? Vilket är det märke, de bära, och som nu strålar fram i härlighet från deras pannor?

Därpå giver oss Herren Jesus svar i bergspredikans »saliga». Den segerfirande skaran och Jesu »saliga» äro samma skara, blott att deras inre, som Jesus prisar saliga, nu strålat ut i härlighet.

När de gingo härnere, tecknades de med *den andliga fattigdomens insegel.* De voro människor, som ej haft nog i sig själva eller i världen utan i allt behövt Gud. Det var hos dem något brutet och böjt. Alla sina källor hade de i Gud. Därför var ock hos dem rum för Guds rike, och nu äga de riket i dess fulländning.

De ha ock varit tecknade med *den heliga sorgens insegel.* De ha här burit på den heliga sorgen, sorgen efter Guds sinne, sorgen över sig själva och över allt inom dem och utom dem, som skilt från Gud. Just den heliga sorg, de burit på, har visat att hjärtearten hos dem varit en annan än hos deras omgivning.

Men de ha ock burit det *heliga saktmodets insegel.* Ej med våld bröto de sig fram i denna värld. I stillhet och gudsförtröstan hade de sin styrka. Därför har ock Gud tagit sig an deras sak och fört den till seger. Saktmodet hos dem förberedde dem för härskaremakten och härskareställningen på den luttrade jorden, där ej våld eller orättfärdighet finnes.

De ha ock, dessa saliga, burit *den heliga hungerns och törstens insegel:* de ha hungrat och törstat efter rättfärdighet, efter hel och full överensstämmelse med Guds väsen, hungrat och törstat efter gudslikhet och efter gudsherraväldet i världen.

Alla dessa drag äro något, som funnits i deras väsen *redan här,* och äro resultatet av ett Guds verk med dem, varigenom de i sitt inre mer och mer avskilts för och vigts åt Gud: det är gudsbilden i dem, som mer och mer utgestaltats, utpräglats hos dem.

Herrens verk med de saliga har ock redan här burit frukt hos dem, om ock denna frukt först nu fulländats. Vår Frälsare nämner själv i sin bergspredikan namnen på några av dessa frukter.

Guds verk i deras själar skapade fram hos dem en *innerlig barmhärtighet,* en djup medkänsla med alla och allt, som lider. De ha kunnat gå in under andras bördor, bära med och lida med, ty de ha ägt Jesu sinne.

Det har ock funnits hos dem något av *helig renhjärtenhet.* De ha levat i ständig kamp med all synd inom dem och utom dem. De ha aldrig kunnat trivas i något orent. De ha levat i växande erfarenhet av vad det är att två sina kläder och göra dem vita i Lammets blod, och de ha allvarligt kämpat för renhetens seger i världen.

Guds verk med dem har ock gjort dem till *fridstiftande människor.* De ha burit Guds frid i sin själ och arbetat för att bana väg för den i världen. Deras håg och strävan har varit att ena, försona, förlika och föra in i Guds kärleks gemenskap.

Och i allt detta ha de ådagalagt

ståndaktighet och uthållighet. De ha ej släppt Herren, även om hån och begabberi mött dem och de fått uppbära smälek, därför att de i allt velat tjäna sin Gud. — Så har under de saligas liv på jorden Guds insegel tryckts in djupare och djupare i deras väsen, och den härlighet, som nu i fulländningen strålar oss till mötes ifrån dem, är blott den yttre uppenbarelsen därav. Den seger, som de nu fira i fulländningen, är den yttre uppenbarelsen av Guds redan här vunna fullkomliga seger i deras inre. Men *Guds* är verket, och honom är det, de såsom övervinnare prisa.

Och nu: äro *vi* bland de tecknade? Vems bild och märke bär vår inre människa? Evighetsdagen *skapar* ej det nya livet. Evighetsdagen *uppenbarar och fulländar* blott det nya livet, där det är för handen. Finns det då hos oss ett fördolt liv i Gud, som en gång kan uppenbaras i härlighet? Tryckes Guds sigill, Guds märke allt djupare in på vår panna och i vårt väsen? Ej må vi förgäta, att det väsentligaste i all historia, det väsentligaste, det innersta i hela världsutvecklingen, och därför ock framförallt i allt missionens verk, är Guds folks tecknande, Guds folks insamling ur »alla folkslag och stammar och folk och tungomål». När detta har skett, då komma de stora slutkatastroferna. »Evangelium om riket skall varda predikat i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, och då skall änden komma.» Men därav följer då ock, att det innersta även i *din* historia är *din* själs tecknande, dess uttagande ur den värld, som är under dom, och dess införande i den Eviges gemenskap. Glömmer du här ditt livsmål, förfelar du djupast din tillvaro. Och — även det måste sägas — det finnes också ett annat tecknande, som sker under världsloppet. Den helige siaren har beskrivit även det: tecknandet med *vilddjurets* märke. Även vilddjuret samlar sig en församling. Även vilddjuret har sådana, som redan här bära dess väsen inom sig, och som ock förbli det trogna i allt. Och även vilddjuret skall föra sin församling till ett slutmål, till en »fulländning» — en fulländning i det onda, en fulländning i mörker och andlig död, en fulländning i gudsfiendskap och gudshat — en fulländning i djävulslikhet.

Men det gäller för oss att nu väl ihågkomma — och det både med hänsyn till oss själva, vårt eget folk och alldeles särskilt hednafolken — att Herrens församling ännu icke är en fast och avslutad skara. Så länge *nådens tid* varar, samlas och tecknas själar. En *nådens tid* och därför en *missionens* tid är alltså den närvarande dagen och tiden. Och i samma mån denna nådens dag i världen närmar sig sitt slut, desto mer inträngande skall evangelii inbjudan ljuda: Kommen dock, innan de sista stormarna och domarna bryta lös över jorden! Kommen och låten Gud teckna eder med sitt insegel, att ej den plats i den stora skaran inför Guds tron, som är ämnad åt eder, en gång må stå tom!

Och äro vi med ibland dem, som Herren här fått börja teckna med sitt insegel, må vi då rätt förstå vår kallelse att leva för att samla till Herren och Herrens skara, att nådens dag för så många som möjligt både här hemma och på missionsfälten må bli en tecknandets dag, en dag, då Herren får teckna allt fler och fler såsom sina.

(Ur »Missionstidning».)

Från redaktion och expedition.

Missionärernas utresor. Enligt tidigare meddelande i S. L. skulle makarne Wester samt fröken Otterdahl och br. N. Engbäck hava avrest från Kristiania med »Stavangerfjord» den 8 nov. På grund av hamnarbetarestrejken i Amerika har emellertid ångaren blivit så fördröjd att avgångsdagen från Kristiania nu blivit framflyttad till d. 21 nov. Den 18 nov. kl. 9.25 e. m. kommer nu avresan från Stockholm att äga rum, så framt ej strejkerna i Amerika, eller något annat oförutsett, skulle omintetgöra denna plan. Vi anbefalla våra syskon och deras resa i missionsvännernas förböner. Vägen är lång och besvärligheterna, som kunna möta många och oberäkneliga.

Försäljning anordnas av syföreningarna för S. M. K. i Stockholm onsdagen d. 3 dec. i Betlehemskyrkan.

Ny arbetare. En synnerligen efterlängtad och välbehövlig förstärkning i hemarbetet har Herren nu givit oss. Fr. o. m. den 1 nov inträdde fil. kand. A. Einar Mellquist i hemarbetet. Kand. M. kommer att deltaga såväl i arbetet på expeditionen som i reseverksamheten. Hans längtans mål är dock Kina dit vi även i sinom tid hoppas att få sända honom. Vi anbefalla denne vår nye medarbetare i missionsvännernas förböner.

Översättningsarbete. Missionär Erik Folkes betydande språkbegåvning har alltmer tagits i anspråk ute på fältet. Han har utarbetat en biblisk historia, översatt Luthers »Om en kristen människas frihet» samt Augsburgiska bekännelsen m. m. En litteraturkommitté, som ur olika missionssällskap tillsatts, har skaffat missionär Folke en dugande infödd lärare till hjälp i detta arbete. Denna kommitté är givetvis mycket angelägen om att br. Folke skulle få ägna sin kraft åt detta arbete, för vilket han besitter så framstående förutsättningar. Men det är många andra stora och viktiga uppgifter som vänta missionär Folke både ute och hemma. Vi vilja särskilt bedja missionens vänner ihågkomma missionär Folke i förbön, att nåd må beskäras honom till kropp och själ för de stora uppgifter som föreligga. Ehuru ej meddelande därom ingått, ha vi sport, att missionär Folkes hälsa på sista tiden ej varit god. Det syntes dock vara hopp om att det skulle gå till förbättring.

Hans Stjärna i Östern är nu färdig och kan rekvireras från exp. Vi tro oss våga säga, att kalenderns innehåll i år är sådant, att det med tacksamhet kommer att mottagas av många. Kal. är mer än vanligt rikt illustrerad och innehåller ett flertal värdefulla uppsatser. Så har komminister L. Häggström skrivit en trosstärkande julpredikan; missionär Aug. Berg berättar om den stora fredsfesten i Yuncheng; David Landin tecknar skolungdomens liv i Yuncheng, under det att vi i tvenne gripande artiklar: »Eder Fader vet» och »Mary Guinness» få följa Herrens ledning med tvenne unga liv. I artikeln: »Under en öppen himmel» har Rich. Anderson meddelat oss något av den rika förkunnelse, som under sommarens konferens på Chikungshan frambars av den kände Gudskämpen dr R. A. Torrey.

Dr Karl Fries har skrivit en intressant artikel om kinesiska studenter i främmande land, under det signaturen K. N—s stämnings- och allvarsfullt i en dikt: »Se hoppfullt mot morgonljuset», tolkar den kristne pilgri-

mens längtan i tidens mörker och tvång.

Priset är för häft. ex. kr. 1: 50; kart. kr. 2: —; klotb. kr. 2: 50. 25 % rab. lämnas, då minst 5 ex. tagas. Ej fraktfritt.

Kina-Missionstidningen Sinims Land

organ för Svenska Missionen i Kina, anmäler härmed sin 25:te årgång.

Tidningen utkommer efter samma plan som år 1919. Den vill vara en enande länk mellan missionsarbetarna på fältet och dem, som i hemlandet genom förbön och offer bära upp missionens sak. Men den vill även genom goda stycken rörande trons liv i Gud, genom vägledande studier i den Heliga skrift och genom sammanfattande översikter av missionens stora verk bland folken bliva missionens vänner till hjälp, uppbyggelse och glädje.

Såsom organ för Svenska Missionen i Kina har Sinims Land en stor uppgift. Sedan den ringa begynnelsens dag, då Erik Folke ensam drog åstad har arbetet oavbrutet vuxit. Få äro säkert de som verkligen fatta vilket oerhört maktpåliggande arbete nu vilar på S. M. K. På fältet arbeta, inberäknat de senast utresta, 55 missionärer. Dag för dag bliva tillfällena och arbetsmöjligheterna allt större. Vi skulle behöva en tio-dubbel förstärkning ifråga om arbetare och medel. Denna skriande kallelse från Svenska Missionens i Kina fält borde kunna påräkna en berättigad uppmärksamhet och ett verksamt understöd av alla missionsvänner, som inse angelägenheten av att bärga en skörd, vilken efter långa, mödosamma banbrytningsår nu hastigt mognar. Bakom oss i hemlandet äga vi intet organisatoriskt stöd. Det stöd vi genom vår tidning främst av allt eftersträva är stödet av trogna förebedjare. Därför söka vi ock att genom särskilt uppställda böneämnen, som stå i samband med tidningens innehåll befrämja sådant böneliv.

Ett hjärtligt tack uttalas till alla dem, som i kärlek och förbön och i arbetet att samla prenumeranter medverkat till vår tidnings spridning. Vilken betydande missionsgärning skulle det ej vara om varje prenumerant nu kunde skaffa en ny sådan för nästa år! Tänk om S. L. finge en sådan ökning under sitt 25:te år!

Ehuru tryckningskostnaderna ytterligare stegrats kommer ej prenumerationspriset att höjas. Det har dock blivit nödvändigt att använda en något billigare papperssort.

Rekvirerad på posten blir priset: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, ett kvartal kr. 0: 75, en månad kr. 0: 50.

När 5 ex. eller därutöver under samma adress rekvireras från expeditionen blir priset per ex. kr. 2: —, varjämte vart 6:te ex. lämnas gratis.

Prenumerantsamlare kunna ock prenumerera på tidningen å postkontoret i sin hembygd samt insända postens kvittenser till S. M. K:s exp. För varje 5-tal postkvitton erhålla de då från exp. kr. 2: 25 men intet friexemplar.

Bundna exemplar

av Sinims Land, årg. 24 år 1919, kunna rekv. från exp. till ett pris av 2 kr. Om rekv. nu insändas kunna vi omkr. d. 15 dec. exp. dessa. Rekv. genast. Uppl. begränsad. En trevlig julklapp. Ett utmärkt sätt att tjäna missionens sak.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Det första kinesiska inremissionssällskapet.

Ett nytt glädjande budskap från Kina.

Av *Aug. Berg.*

Den mest glädjande företeelsen under den senaste tiden inom den kristna kinesiska församlingen, är utan tvivel grundandet av ett tillfälligt *inhemskt missionssällskap.* Det är den lovande begynnelsen till en ny tingens ordning. Att den kinesiska församlingen tagit ett sådant viktigt steg, vittnar om inre styrka och ansvarskänsla.

Den 21 mars avseglade från Shanghai det första sällskapet missionärer, av vilka en bild bifogas.* De utgöras av Sang Chien-tang, pastor inom den presbyterianska kyrkan, Li Yuin-shang, presiderade äldste inom metodistkyrkan, Ding Li-mei med fru, tillhörande den presbyterianska församlingen, och fröknarne Li Ching-chien och Chen Yu-ling, båda lärarinnor. Det fält, de utvalt, är provinsen Yunnan, som beräknas hava åtta och en halv million innevånare, av vilka endast omkring 7,000 äro kristna. Vid ankomsten till Yunnans provinshuvudstad rönte de det mest hjärtliga mottagande av därvarande missionärer och av ämbetsmännen. Chefen för guvernörens ämbetsmannakår lovade att lämna all den hjälp och det bistånd, han kunde, och gladdes över att den kinesiska församlingen börjat göra ansträngningar för att sprida evangelie ljus inom den mörka provinsen.

Tanken på en *kinesisk mission till Yunnan* framkom på en ledarekonferens i Kuling i aug. 1918. Förslaget väcktes av kinesiska kvinnor, som även organiserade rörelsen. Denna räknade inom kort sextionio medlemmar, varav 24 pastorer och 19 kvinnor. 12 medlemmar bo i Shanghai och bilda en verkställande kommitté. 17 utländska rådgivare finnas.

Den nu utsända kommissionen skall efter ett års förberedande arbete återvända till Shanghai och inför därvarande kommitté avlägga redogörelse. Därefter skall en rapport avlåtas till hela den kinesiska kristna kyrkan. Sedan kommer ett bestående missionssällskap att bildas. Kommittén har ansett, att tiden ej ännu är inne att fatta beslut, rörande kyrkoorganisation eller bekännelse. Men den anser det dock viktigt, att från början klargöra för alla vad den väntar av sina sändebud. Kommittén fordrar av dessa att de predika läran om en Gud, 1 Kor. 8: 6; frälsning genom Jesus Kristus, Apg. 4: 12, Rom. 1: 16; läran om Kristi död, uppståndelse, himmelsfärd och återkomst, 1 Kor. 1: 23 och 15: 14, Rom. 8: 34, 1 Tess. 4: 13—18; om kraft genom den Helige Ande, Ef. 3: 16 och 5: 18; om plikten av bön, 1 Tess. 5: 17; av evangelisation, 2 Tim. 4: 2; och av kristlig dygd, och helgelse Gal. 5: 22, 23; 1 Kor. 13.

Likt varje annat missionssällskap får även detta sällskap göra dyrbara erfarenheter av huru heliga gåvor offras på Herrens altare. Det visar sig, att den kinesiska församlingen är mäktig till samma självförsakelse som moderförsamlingarne.

Se här några exempel: En ung lärarinna i en av den Lutherska missionens skolor i Hupeh insänder 20: 30 dollar, utgörande två års besparingar för utfört syarbete efter skoltimmarne. En gammal fru i Honan blev så glad och intresserad, att hon, ehuru hon ej ägde mer än 100 dollar att leva av under sin återstående tid, av denna summa gav 10 dollar och gjorde anstalter för att efter hennes död det som återstår, sedan begravningsom-

* Se första sidan.

kostnaderna betalts, skall tillfalla detta missionsföretag. En fru Nieh i Shanghai har tillika med sin familj utlovat 600 dollar årligen så länge missionen fortgår.

Utan tvivel betecknar denna rörelse en ny epok i den kristna kinesiska församlingens historia. Just därför att detta innebär så mycket och även lovar så mycket, allt under förutsättning av Guds välsignelse, höves det oss att särskilt under detta år av förberedande arbete, vaka och bedja, att dessa Herrens tjänare må stärkas, bevaras och ledas i alla sina företag.

I anden tycker jag mig se den dag randas, då detta träd, som nu planteras, kommer att sträcka sina grenar in under »himmelens tak», det ogästvänliga Tibet, och över den kinesiska muren in i det ödsliga Mongoliet. Låtom oss därför i våra förböner innesluta dessa våra medarbetare i Herren!

En hälsning från de kristna i Hua-In.

Till en missionsvän i Stockholm, som skänkt medel till en utstation i Hua In, har följande brev anlänt från de troende därstädes.

Frid!

Vi, de troende, i Hua In Miao, Kina, ha i ej ringa mått mottagit bevis på eder välvilja, och vi veta att ni ständigt bär oss på Herren troende på edert hjärta. För tre år sedan voro vi alla fångna under Satans makt utan möjlighet att frigöra oss. Men till vår lycka blev ni genom Herrens nåd ledd att hågkomma oss, och nu äro de troende ett tio-tal och sökare kunna räknas i en mycket stor skara.

Vi som undfått nåd, ha undkommit satans snaror, vi ha kommit ut från mörkret till Guds underbara ljus, vi ha lämnat döden och inträtt i livet. Då ni jämte våra ledare här varit medlet till denna vår lycka, tacka vi eder av fullaste hjärta.

Men vi äro ännu så ofullkomliga och likna de svagaste barn. Vi anmoda eder därför att bedja för oss, att vi må undfå levande vatten från Guds eviga källa och att det eviga livets sanna spis må bli oss given i allt större och rikare mått, att vi för alltid må förbli orubbliga inför vår levande och

"Heligt" träd, som tillbedes.

sanne Herres ansikte. Bed också att vi snart må få nåd att lämna vårt närvarande svaghetstillstånd och kunna i Herrens kraft vinna många över på Hans sida.

Skada att avstånden skola vara så stora, annars kunde vi komma och personligen samspråka. Nu få vi genom brev låta er veta våra tankar.

Kanske har folket i dessa bygder svårare än andra att vakna upp över sitt tillstånd. För 3000 år sedan byggdes här ett stort avgudatempel, åt den

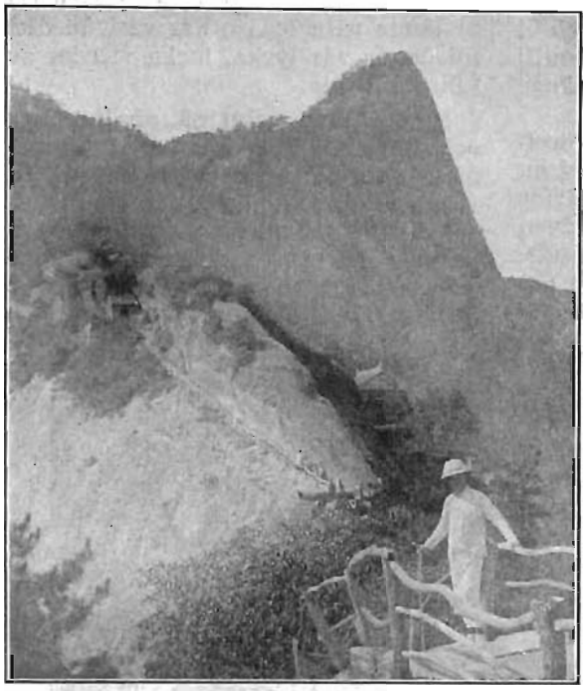

Huabergets högsta topp.

förnämste guden bärande namnet Hsi-Ioh-Ta-Ti (uttal. Si jo da-di). Den tredje månaden varje år är här en stor marknad och vid den tiden komma pilgrimer från mer än tio provinser och tillbedja denne gud på Huaberget. Av dessa taga en del sin sak på allvar. De rista sig med knivar så att blodet flyter, andra bära tunga kedjor och gå barfota den två mil långa vägen till bergets topp. Sådana äro de hemska sederna som binda folket här. Hur glada äro vi ej som blivit frigjorda från sådan vidskepelse; i sanning ha vi lämnat helvetets portar och inträtt i himmelriket. Och för att ni medverkat härtill med offer och böner sända vi vårt varma tack och vår innerliga hälsning.

Samtliga sökare och församlingsmedlemmar vid Hua In Miao utstation.

I Bibeln se vi tydligt hedningarnas sorgliga belägenhet, och där finna vi ock, varför befallningen att giva dem evangelium är given. Kunde vi icke se det, vore det likväl vår plikt, nej, låtom oss säga, vår förmån, att lyda.

Men vår Frälsare och Herre behandlar oss som vänner och giver oss sina skäl — och ett av dem är hedningarnas olyckliga belägenhet.

Guds ord säger: »De äro utan ursäkt». Rom. 1: 20.

Somliga säga: »Må så vara, men brottsligheten och straffet för de ofrälsta hemma är så mycket större än hedningarnas, att vi böra använda alla våra krafter hemma.»

Guds ord säger: »Kunna vi åberopa något till vår förmån? Alls icke.» Rom. 3: 9.

Somliga säga: »Eftersom de aldrig hava hört talas om en Frälsare, vill Gud bevisa dem barmhärtighet och på något sätt frälsa dem.»

Guds ord säger: »Alla, som utan lag hava syndat, skola ock utan lag varda förtappade.» Rom. 2: 12.

J. Hudson Taylor.

*

Kristna böra anse penningen som ett dem anförtrott gods. De äro Jesu Kristi förvaltare av allt, vad de äga, men böra se hans bild och överskrift på varje penning, som de äga.

G. A. Stålhammar.

50 år.

Den 28 nov. fyller missionär Stålhammar 50 år. Missionär S. utgick till Kina första gången år 1897. Han blev först placerad i Tungchowfu, vilken station då förestods av missionär August Berg. Sedan han år 1900 ingått äktenskap fingo makarna Stålhammar i uppdrag att under missionär och fru Berglings semester föreslå stationen i Hancheng. Då de voro där bröt boxareupproret ut. Jämte så många andra måste de, under stora faror för sitt liv, då fly till kusten. Då de lyckligt kommo dit fick fru Stålhammar, som i Sverige utbildats till sofiasyster, mycket att göra med vården av sjuka och uttröttade flyktingar, som i det mest medtagna tillstånd undan för undan ankommo från det inre av landet. Därefter återvände makarna Stålhammar till hemlandet. Missionär S. stannade dock endast ett halvt år hemma och reste så ensam tillbaka till fältet; fru S. kom ungefär ett år senare efter. Nu upptogo de nytt arbete i staden Sinan (1902) och stannade där, brytande ny mark till år 1907, då de flyttade till staden Mienchih, en dagsresa längre västerut. Även här låg marken obruten. Missionär S. lade nu här en god grund och byggde för egna medel en missionärsbostad. År 1911 reste makarna S. åter till Sverige. De hade då sina gossar med sig hem och ägnade sig nu några år åt dessas fostran och vård. I maj 1913 återvände br. S. ensam till Kina och i okt. samma år kom fru S. efter. I jan. 1915 återkommo de båda till Sverige; fru S:s nerver och allmänna hälsotillstånd hade farit mycket illa i det på skräckscener rika »nya Kina». Utanför själva missionsstationen hade avrättningsplatsen valts, och där togos människoliv i mängd. Sedan dess hava makarna S. vistats i hemlandet. Men längtan dit ut har aldrig kunnat övervinnas, och i våras den 23 mars begav sig br. Stålhammar återigen ensam åstad ditut, denna gång den långa vägen över Amerika. I Kina har missionär S. åter slagit sig ner i staden Mienchih, varest han ämnar ägna sig åt evangelistverksamhet.

Vi tillönska vår broder Guds rikaste välsignelse på denna hans 50-årsdag samt innesluta både honom och hans kära hustru och söner, vilka vistas i hemlandet, i missionsvännernas trogna förböner.

De, som göra mest för hedningarna utomlands, göra mest för hedningarna hemma.

John G. Paton.

*

Den församling, som upphör att evangelisera, upphör snart att vara evangelisk.

Alexander Duff.

BREVAVDELNINGEN

"De fattade åter våra händer liksom ville de hålla oss kvar."

Kära missionsvänner!

»Sjungen: Gud är god». Så ljöd det åter och åter i mitt hjärta, när jag för en vecka sedan tidigt en söndagsmorgon satte mig upp på hästryggen för att rida ned till Juicheng. Snart kunde jag ej längre behålla sången inom mig, utan i stilla jubel ljöd igenom skogen: »Morgon mellan fjällen, Klara bäck och flod, Sorlande mot hällen, Sjungen: 'Gud är god'!» Och skogens sångarskara svarade liksom ett eko: »Gud är god!»

Efter det regn, som fallit de föregående dagarna, var luften ren och sval. Det var uppfriskande att komma ut. Bredvid hästen gingo missionär Carlén och fröken Hultqvist. Eftersom vi endast hade ett riddjur, redo fröken Hultqvist och jag halva vägen var och gingo till fots halva vägen. Missionär Carlén följde oss endast utför de brantaste stigarna och över den vattenrika bäcken för att se, att vi lyckligt kommo fram.

Men vad var utgångspunkten för vår färd? hör jag någon fråga. Jo, det var det härliga Shui-iu, som är beläget rätt upp ibland bergen en dryg sv. mil ifrån Juichengs missionsstation. En av vår trofaste Fader beredd ljuvlig tillflykt undan hettan är det ock en vilopunkt för den trötte arbetaren. En liten skara missionsarbetare är också samlad här uppe i sommar för att andligen och lekamligen stärka sig för nya plikter och nya prov. Men ack, mänskligt sett kunna vi ej längre få ha en tillflyktsort här, då gården och grottorna äro hyrda endast för en kort tid. Vår innerliga bön till Gud är dock, att han måtte även för framtiden här bereda ett vilohem för sina uttröttade tjänare. »För Gud är ingenting omöjligt.»

När vi i den tidiga morgonen begåvo oss av, låg hela Shui-iu försänkt i ro. Det var sabbatsstämning. Folket hade ej ännu kommit i rörelse, man hörde ej surrandet ifrån tröskplanen, ej något stoj och larm från byarne. Allt var tyst och stilla. Endast tuppens galande, kornas råmande eller åsnornas skrik hörde man på avstånd. I cypresskogen, genom vilken vi färdades, kvittrade småfåglarna så glatt sin morgonsång, och göken gol.

Efter en nära 3 timmars färd kommo vi fram till Juicheng, en dryg timme innan söndagsmötet började. Ehuru frk. Ackzell, som är husmor för oss här uppe i sommar, vänligt hade styrt om att vi fingo en ordentlig frukost, innan vi på morgonen lämnade Shui-iu, kände vi oss dock hungriga vid framkomsten. Varma och trötta voro vi även, ty julisolen brände redan het. På missionsstationen var ingen missionär hemma, men frk. Hultqvist gick in i sitt rum och letade i sina gömmor. Hon kom snart ut med en liten bleckburk med rostat och malet kaffe. Det var ett utmärkt fynd. Några bullar hade vi fått med på vägen, och skorpor funno vi i fru Carléns skafferi. Nu fingo vi snart kaffe med »dopp» och läto oss väl smaka. Vad det var uppfriskande! Vi kände oss liksom förnyade.

Därefter hade vi en stilla stund inför Guds ansikte, och så kom tiden för mötet. Inkomna i kvinnornas möte- och samlingsrum funno vi där en rätt stor skara kvinnor och unga flickor, som väntade oss. De hade nämligen hört att vi anlänt till staden. O, vilken glädje det blev! Nu kom den ena efter den andra nedhoppande från

»kangen», där de suttit, för att med båda sina händer fatta om våra och hälsa oss »pingan» (= frid). Men lyste glädjen fram ur deras ögon, så lyste den kanske ej mindre ut ur våra, ty den var ömsesidig, det är säkert. När vi hälsat på varandra och språkats vid litet, ringde gong-gongen för första gången. Alla intogo åter sina platser, och det blev tyst och stilla. Andra ringningen ljöd, och snart stämdes lovsången upp både från kapellet, där männen voro församlade, och från kvinnornas rum. Därpå följde en riktigt dyrbar stund inför Herrens ansikte, då vår dyre Mästare var förnimbart nära. Efter mötets slut blev det ett ganska livligt samtal, under det att kvinnorna drucko sitt te. Åter ringde det, men denna gång till den gemensamma gudstjänsten i kapellet, dit alla, män och kvinnor, gamla och unga, samlades. En evangelist talade över orden: »Gud vare tack, som giver oss segern genom vår Herre Jesus Kristus!» Det var en kraftig och innehållsrik predikan.

Trädgården vid Juichengs missionsstation.

När gudstjänsten var avslutad, skulle vi ju skiljas åt, men ibland kvinnorna var det, som om ingen ville gå. De togo åter våra händer emellan sina, liksom ville de hålla oss kvar. De hade så många vänliga ord att säga oss och så mycket att fråga om. Men vi *måste* bryta upp, ty frk. H. och undertecknad måste vara tillbaka i Shuiiu innan mörkrets inbrott. Det finns nämligen gott om vargar här i bergstrakterna. Somliga av våra kinesiska systrar följde då med oss hem till kvinnornas gästrum på missionär Carléns gård och väntade där ända till kl. 5 e. m., då vi återvände till vår »lilla vrå bland bergen». Vi intogo dock först ett kinesiskt mål, bestående av bröd, grönsaker och te, varefter vi sjöngo några sånger med kvinnorna och hade ett bönemöte. När vi sedan lämnade missionsstationen, stod en hel liten skara troende män och kvinnor utanför porten för att säga oss farväl.

Hemresan gick i det stora hela bra, ehuru vägen på sina ställen var för-

störd av regnet. Endast en gång föll hästen i leran, när frk. H. satt på, men Gud hjälpte i sin nåd, så att ingen olycka skedde, fast det såg hotande ut. När vi så ibland vandrade, ibland redo vägen hemåt, huru lyckliga kände vi oss ej, lyckliga och tacksamma över att ha fått tjäna vår Mästare och än en gång fått bära ut hans budskap till längtande själar. Och under det att jag så i mitt hjärta jublade emot levande Gud, tänkte jag på eder, kära vänner i hemlandet, vilka troget dela vår bönekamp. Ack, att ni kunde komma hit ut och dela även vår *glädje* i arbetet för Herren Jesus! Och du unga syster eller broder, som en gång hörde din Frälsares kallande röst: »Gån fördenskull ut och gören alla folk till mina lärjungar», etc., men icke vågade lyda utan ryggade tillbaka vid tanken på offret, svårigheterna, kraven, du hörde då *endast budet* men *icke löftet,* som följer: »*Se, jag är med eder alla dagar intill världens ände?*» Frukta icke för att lyda Guds kallelse! Du får en härlig lön redan här och sedan — »en evig fullvikt av härlighet.» Eder i Herrens tjänst lyckliga

Estrid Sjöström.

Shui-iu 21 juli 1919.

En kristen kineskvinna.

Missionshögtid i Stockholm.

Missionärsavskiljning och avskedsmöte.

Allhelgonadagen firades i Betesdakyrkan en stor missionshögtid då S. M. K:s senast antagna missionär, fröken *Karin Otterdahl,* avskildes för sitt höga kall. Missionens vänner hade talrikt hörsammat inbjudan att deltaga i högtiden, som inleddes med psalmen »Hela världen fröjdes Herren» och bön av överste *Dillner.* Efter sången »Så tag nu mina händer» talade missionär *V. Wester* med ledning av Joh. 20: 19—21 och 15: 16. Gent emot alla nya, oväntade frestelser och svårigheter, som möta den nyss utkomne missionären, står detta Jesu ord som en sköld och en tröst: »I haven icke utkorat mig utan jag har utkorat eder.» Liksom Faderns sändande för Jesus innebar både förakt och smälek från många men tro och kärlek från andra, så väntar ock bådadera på missionären: »*såsom* Fadern har sänt mig, så sänder jag ock eder». Talaren slutade med en allvarlig vädjan till den närvarande ungdomsskaran att inför Herren rannsaka sig, om det icke vore hans vilja med någon av dem att avskilja sitt liv för missionens tjänst. Efter ännu en sång, »Herre dig vi anbefalla dessa vittnen för ditt namn», talade missionär *Högman* över dagens episteltext i Upp. 7: 2—12. Denna härliga syn låter oss kasta en blick bortom tidens gränser och skönja missionens stora slutmål och syfte: att ur alla folk och stammar uttaga en förstlingsskara åt den kommande Kristus.

Sedan den härliga allhelgonadagssången »Vem är skaran som syns glimma» sjungits, företogs avskiljningen. Kommitténs ordförande, överste Dillner, erinrade om den viktiga händelsen i Antiokia, som omtalas i Apg. 13: 1 f. samt tillönskade den nya missionären framgång och välsignelse i sin uppgift bland Kinas folk. Under djup rörelse bland de närvarande knäböjde nu fröken Otterdahl och mottog under bön och händers påläggning upp-

draget att vara ett evangelie vittne bland hedningarna. Sedan lämnade de avskiljande bröderna minnesord ur Skriften och den gripande akten avslöts med gemensamt tack och lov till Herren i psalmen »Nu tacken Gud allt folk».

Tisdagen den 4 d:s samlades missionens vänner åter i synnerligen talrik skara till avskedsmöte omkring de utresande missionärerna i Stadsmissionens vackra kyrksal. »Herren vår Gud är en Konung i makt och i ära» ljöd först sången, varefter överste Dillner hälsade de närvarande välkomna till den stora glädjefest, som nu var inne, samt ledde i bön. Fru Lodin sjöng därefter en gripande vacker sång och de utgående missionärerna avlade vittnesbörd samt lämnade minnesord. Missionär *V. Wester* utgick från 2 Kor. 9:8 a och framhöll huru Gud är mäktig i alla lägen, som kunna möta en missionär på hans väg.

Fru *Wester* anförde det kända ordet i Sak. 4:6. »Icke genom någons makt eller styrka skall det ske utan genom min Ande, säger Herren Sebaot.» Huru ofta har icke detta ord fått bringa tröst och nytt mod, då alla en missionärs egna bemödanden och ansträngningar syntes fruktlösa!

Fröken *Otterdahl* vittnade med anledning av Kol. 4:2—4 om de underbara bevis på Guds bönhörelse, som skänkts henne särskilt under hennes förberedelse. Nu vore hennes innerliga bön och önskan den, att få bli ett redskap direkt i Guds hand till att uppenbara Kristi hemlighet. Till sist frambar hon de närvarande i innerlig bön.

Missionär *Engbäck* samlade sina avskedsintryck i ordet i 5 Mos. 33:27 a. »En tillflyktsort är urtidens Gud och härnere råda hans eviga armar.» Det är därför att jag vet mig buren av dessa eviga armar som jag med frimodighet går åstad in i de uppgifter, som Herren har berett.

Emellan vittnesbörden sjöngos flera sånger, och sedan överlämnades ordet åt de närvarande missionsvännerna, som framburo dyrbara minnes- och uppmuntringsord till de utgående vittnena. Överste *C. Tottie* erinrade om det härliga, alltillräckliga löftet i Fil. 4:19, dr *K. Fries* framhöll med ledning av Joh. 14:21, att det är kärleken till Jesus, som gör den rätte missionären, och prins *O. Bernadotte* anbefallde resenärerna åt Guds välsignelse med ordet i Jes. 63:14. Pastor *Fr. Björk* lämnade som minnesord 1 Kor. 15:57, samt påpekade huru den seger, som Gud en gång berett i Kristi kors, är grunden för segern i vårt liv och vårt arbete. Detta är ock det budskap missionären har att frambära till hedningarna. Major *v. Malmborg* vände sig till fru Wester och erinrade om den stund då hon och hennes kamrater vid seminariet i Eksjö kommo till Jesus. Nu ville han lämna Ps. 126 till avskedsord — »tills vi mötas inför Lammets tron». Pastor *Sam. Thysell* erinrade om det gamla, kända ordet »Helgad åt Herren». Vi taga det såsom något alldeles naturligt och givet, att en missionär skall vara en människa helt avskild för sin Gud, helt uttagen för hans tjänst. Men är icke detta något som är lika viktigt och nödvändigt för vem som helst av Herrens folk — i tjänsten härhemma? Låt oss alla vara helt avskilda för Gud till att taga mot all den välsignelse han vill giva oss! Överingenjör *K. G. Magnusson* riktade med 3 Joh. 6—8 ett avskedsord till missionärerna och en vädjan till församlingen att besinna sitt ansvar gent emot sina vittnen och representanter därute ifråga om förbön och villigt understöd, samt dr *Henrik Berg* med Pauli ord till Timoteus »Lid även du som en god Jesu Kristi stridsman» en maning till de utresande missionärerna att i självförnekelse kämpa trons goda kamp. Även under den därpå följande supén lämnades minnesord, så av missionär *Högman* med Pauli hemlighetsfulla ord i 2 Kor. 12:10 »när jag är svag då är jag stark» och av marinintendent *O. von Malmborg*, som avslutade den uppbyggliga samvaron med 5 Mos. 32:11 och ledde i bön.

A. E. Mql.

För S. M. K:s bedjande vänner.

Tacksägelse- och böneämnen.

För vår nye medarbetare, s. 220. För Erik Folke, s. 220. Det första kinesiska inremissionssällskapet, s. 222. De kristna i Hua-In, s. 223. G. A. Stålhammar, s. 225. Missionens vänner i hemlandet, s. 229.

Böneämnen.

De utresande missionärerna, s. 220. Att H. S. Ö. och S. L. må vinna en god spridning, s. 220—1. För kvinnoarbetet, s. 226.

Bokanmälan.

Kristendomens väg till folken. Missionshistoria av *Gertrud Aulén.* Del I. *Svenska Kyrkans Diakonistyrelses förlag,* 368 sid. 8:o. Pris kr. 9: 50.

Det är en verklig skatt, som genom denna välskrivna bok givits vårt svenska folk. Boken vänder sig till lärarevärlden och den studerande ungdomen, men icke mindre till den bildade allmänheten över huvud. Den ursprungliga planen var, att utarbeta en läsebok för skolorna, men under arbetets gång blev det förf. klart, att en handledning för lärare och seminarieungdom var ännu mera av nöden. Förf:ns försök att främja dessa olika syften har lyckats förträffligt.

I en koncentrerad stil, därvid likväl intet väsentligt förbigås, skildras kristendomens väg till folken så fängslande, att man liksom ryckes med. Bilderna växla bastigt. Det är som såge man vad sångaren sjunger: »Framåt, framåt går ett tåg växande som havets våg.» Överallt framskymtar en andlig uppfattning av missionen. På tal om det vaknande liv, som gav upphov till det sista århundradets världsmission, skriver förf.: »Här som ständigt i missionens historia visar det sig, att endast äkta kristet liv förmår tända och uppehålla missionsarbetet. Icke makt och rikedom, lärdom, politik och världslig klokhet skapar mission — i människohjärtan genomträngda av levande kristendom slår den rot och växer och bär frukt, oftast icke *genom* utan *trots* denna världens mäktiga, rika och lärda. Kristendomens historia är alltjämt en historia om senapskornet, en historia, som trotsar mänsklig beräkning och klokskap, en historia, där »de yttersta varda de främsta». Från enkla pietistiska kretsar, från brödraförsamlingen, från den engelske skomakaren W. Carey och från andra i världen obetydliga har den väldiga världsmissionen utgått.»

Särskilt intressant och värdefull är förf:ns skildring av Hudson Taylor och Kina Inland Missionen, en avd., som bör vara av särskilt intresse för S. L:s läsare. Biografierna hava fått en stor och berättigad plats i boken. De äro ock förträffligt skrivna. Vi rekommendera boken varmt.

N. H—n.

Försäljning

anordnas av syföreningarna för Svenska Missionen i Kina onsdagen den 3 dec. i Betlehemskyrkan.

Gåvor mottagas tacksamt under nedanstående adresser och på S. M. K:s exp., Drottninggat., 55, 2 tr.

Fröken *Emma Beskow,*
Sturegat. 56, 4 tr.

Fröknarna *M.* och *N. Cavalli,*
Östermalmsgat. 23, 4 tr.

Fru *Isabel Faxe,*
Birger Jarlsgat. 15, 3 tr.

Fru *Bell Fries,*
Barnhusgat. 10, 3 tr.

Fru *Elin Holmgren,*
Fjellstedtska skolan, Uppsala.

Fru *Mina Johansson,*
Grevturegat. 31, 1 tr.

Fröken *Tekla Liljeqvist,*
Malmskillnadsgat. 31, 1 tr.

Fru *Olga Magnusson,*
Äppelviken.

Fröken *Louise Schön,*
Lützengat. 5, 3 tr.

Fröken *S. Storckenfeldt,*
Engelbrektsgat. 6 A, 2 tr.

Fröken *Thyra Sandstedt,*
Stureparken 11.

Bedjen för missionärerna!

Skriven till missionärerna!

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under oktober månad 1919.

Allmänna Missionsmedel.

1584. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 38: —
1585. »Blanka pengar och ettöringar i Herrens Jesu välsignade namn», av O. o. H. K., Lund 25: —
1586. A. R., till fru Böllings underhåll, gm K. B., Gtbg 50: —
1587. J. E. R., Sthlm, till reparationerna på Dufbo 50: —
1588. »Tackoffer till Herren för sept.» 2: —
1589. »Missionsäpplen», gm K. B., Tranås 65: —
1590. K. S., Uppsala, »åt Herren» 35: —
1591. J. A., Uppsala, »löfte» 5: —
1592. G. V. L., Sjötorp 100: —
1593. Kinagruppen inom K. F. U. K., Gtbg, dyrtidstillägg till A. Forsbergs underh. 200: —
1594. »Några vänner», till d:o 100: —
1595. A. L., Skälderhus 15: —
1596. Offerkuvert fr. Köping, gm A. H. 14: 65
1597. K. B., »en nypa mjöl», gm d:o 5: —
1598. L. B., d:o gm d:o 5: —
1599. B. F., Sthlm 100: —
1601. »Tackoffer» 50: —
1602. Hj. S., Uppsala 50: —
1603. »Onämnd», gm G. G., Upps. 100: —
1604. »En vän från landet», gm C. A. 10: —
1605. »Ur Guds rika förråd» 30: —
1607. Joh. 14: 1 1,000: —
1609. Hörle Kristl. Ungd.-fören. 50: —
1610. J. G. A—n 30: —
1611. »Oänmnd» 25: —
1612. »Annie» 5: 50
1621. »Ett tack» 20: —
1622. H. I., Älgarås, »ostning för Kina» 78: 82
1623. D:o »för söndagsägg» 2: —
1624. Offerkuvert från Fridhem 11: 50
1625. A., Älgarås 5: —
1626. K. L., Kristdala 5: —
1627. »Myrorna» i Svartorp 67: —
1628. L. M. F., till F. Prytz och M. Nylius underh. 600: —
1629. D:o till E. Jonssons underh. 1,200: —
1630. D:o »extra tillägg» 500: —
1631. Koll. i Lanna missionshus, gm J. H. 25: —
1632. »Tionde» 45: —
1637. K. S. 1,000: —
1638. Tabors mfg, Sandseryd 150: —
1639. H. J., offerkuvert för sept. och okt. 20: —
1640. H. G., Gtbg 10: —
1641. D. U. T., »tackoffer i Jesu välsignade namn» 15: —
1642. »Onämnd» 30: —
1643. J. O., Hvittaryd 10: —
1644. Vinköls arbetsfören. 150: —
1645. Från en syfören:s auktion i Örberga, gm A. S. 150: —
1646. H. J., »för såld frukt» 2: —
1647. Mo syförening 25: —
1648. »Givit» 100: —
1649. »Herrens del, till växelkursens upphjälpande» 1,000: —
1650. »Jag vill tacka Herren» 500: —
1655. A. C., Sthlm, »vinst på té» 25: —

Transport 7,901: 47

Transport 7,901: 47
1656. N. P. P., Jämserum 50: —
1658. M. T., Åkers-Runö 25: —
1659. O. och K. L., Sala 10: —
1660. E. D., Gtbg 100: —
1661. »Elina och Ivar, 26: — + potatis utöver eget beh., 24:—» 50: —
1662. H. P., Skepparsiöv, »Herrens tionde» 60: —
1663. H. F., »Ps. 138: 2—5», gm M. Ph. T., Linköping 30: —
1664. C. M., Ystad 10: —
1667. Koll. vid N. H:s föredrag på K. F. U. M., Sthlm, 12/10 142: 71
1668. Mullsjö arbetsförening 200: —
1669. A. L. 10: —
1670. Vårdsberga ungd.-fören. 25: —
1671. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 30: —
1672. »Tackoffer till Herren på tacksägelsedagen» 2: —
1673. A. N. 3: —
1674. S. L., en nypa mjöl, gm M. K. 2: —
1675. E. A., d:o gm d:o 5: —
1676. I. och N. P., d:o gm d:o 4: —
1677. A., offerkuvert, gm d:o 3: —
1678. A. A., d:o gm d:o 5: 45
1679. A. A., Mölnlycke 50: —
1680. A. H., Norrköping 5: —
1682. F. N., Sthlm, sparb.-medel 78: 74
1683. G. A. S., till G. A. Stålhammars underh. 600: —
1684. Karlslunda syförening 100: —
1685. »Onämnd» 200: —
1689. K. N., Jönköping, »en nypa mjöl» 25: —
1691. S. St., Sthlm 150: —
1692. Missionsvänner i Hassle, till H. Anderssons underh., gm S. A. 110: —
1700. Fullösa Kristna Ungd.-fören. 25: —
1701. »2 Sam. 23: 15—17», gm M. Ph. T., Linköping 10: —
1702. A. och K. L., Björkeryd 25: —
1703. F. P., »en nypa mjöl» 10: —
1704. L. A., gm A. B., Lindesberg 25: —
1705. Forshems Kristl. Ungd.-för. 100: —
1707. »Onämnd, till Guds namns förhärligande i Kina» 200: —
1708. Vänner i Ingarud och Broderud, hjälp till tull och frakt för kinalådorna 20: —
1709. Koll. vid ungdomsmöte i Bygdsiljum 12/10, gm M. Å. 39: 75
1710. I. F., Alingsås 150: —
1711. »Tackoffer» 50: —
1712. A. L., Skellefteå, offerkuvert 30: —
1713. E. H., Ursviken 20: —
1719. Daggryningen i K. M. A., till E. Bergs underh., dyrtidstillägg 300: —
1720. K. F. U. K:s centralfören., till M. Björklunds underh., dyrtidstillägg 300: —
1721. H. W., Munkflohögen 20: —
1722. C. H., Hedemora 20: —
1723. Missionsvänner i Källunge och Vallstena 125: —
1724. Skärfsta Flicksyförening 145: —
1725. S. L., Kristdala, »ett ringa tackoffer till Herren» 5: —
1726. »Tackoffer på förlovningsdagen» 25: —

Transport 10,632: 12

Transport 11,632: 12

1727. C. B. 5: —
1730. E. A., Visby 10: —
1731. O., d:o 5: —
1732. Visby Femöresförening 30: —
1734. A. L., Bro 2: —
1735. »Ur sparbössan på pastors-exp.», gm O. A. O., Östervåla 14: —
1736. H. H. 30: —
1737. Strängsereds Kristl. Ungd.-fören. 50: —
1738. S. J., Örebro 1,000: —
1739. D:o till M. Ringbergs underh. 100: —
1740. Insaml. offerkuvert, gm S. J., Örebro 15: 60
1745. Ledja skolbarn, »inkomst från potatisland 7: — 12,900: 72

Särskilda ändamål.

1600. »Från en vän», till E. Berg, att anv. efter gottf. 30: —
1606. A. och M. S., J. och M. T., Kristinehamn, för en skolgosses underh. 50: —
1608. »Onämnd», till H. Linder, att anv. efter gottf. 25: —
1613. K. F. U. K:s sparbössa, Ljungby, till I. Ackzell, för »Kattungens» underhåll 26: 25
1614. Syfören:s sparb., d:o för d:o 19: 26
1615. Skolbarnens sparb., d:o för d:o 6: 25
1616. A. A., Ljungby, för d:o 10: —
1617. Kinasyfören., Ljungby, till I. Ackzell, att anv. efter gottf. 78: 30
1618. E. S., Ljungby, till I. Ackzells bibelkv. 75: —
1619. »Djärves-Augusta», till H. Andersson, att anv. efter gottf. 10: —
1620. H. T. och E. B., för evang. Fengs underh. 60: —
1633. E. G., Gustafsfors, »en nypa mjöl», till skolverks. 10: —
1634. K., Björkö ålderdomshem, till M. Lindén, att anv. efter gottf. 5: —
1635. A. K., Björkeryd, »del av tionde», till d:o 10: —
1636. D:o, d:o, till J. Hultqvist, till d:o 10: —
1651. P. F. H., Djursholm, för gossen Wang Pen-chen 100: —
1652. F. H. H., d:o för gossen Han Tien shae 100: —
1653. M. H., d:o för en flicka i seminariets övningsskola 100: —
1654. Mary, för d:o 100: —
1657. A. N., Hackvad, till O. Carlén, att anv. efter gottf. 50: —
1666. Kinakretsen, Umeå, till E. Sjöström, bidrag till förbättring av hennes bostad 44: —

Transport 919: — 12,900: 72

Transport 919: — 12,900: 72

1681. H. R., Sthlm, »ett tack till Gud, för anst. av moderut utbildade trogende läkare på S. M. K. fält» 50: —
1686. Den äldre syfören. i N. Skärstad, till Barnhem. i Sinan 100: —
1688. J. N., Kramfors, till Bergs för beredande av julglädje åt barn 8: 35
1690. T. L., Sthlm, till husköpet i Pucheng 100: —
1693. A. H., Sköfde, till O. Carléns verks. 50: —
6194. S. J., Sköfde, till d:o 50: —
1695. »Tackoffer», för evang. Shi Juin och bibelkvinnan Chiao Li-si underh. 300: —
1696. »Onämnd», för en evangelists underh. 150: —
1697. A. de B., Sthlm, för evang. Chi Chong chieh 35: —
1698. M. S., Sthlm, för bibelkv. på utstation till Mienchih 30: —
1699. E. Å., Sthlm, för husköpet i Pucheng 5: —
1706. I. W., Sthlm, till J. Olsson, för församl. i Hwa In 100: —
1714. E. H., Ursviken, för husköpet i Pucheng 10: —
1715. L. Ö., Innervik, för d:o 5: —
1716. L. Ö., Elfsbyn, för d:o 3: —
1717. E., Skellefteå, för d:o 2: —
1718. »Mors gåva», för d:o 10: —
1728. Lbg, Alingsås, till läkaremissionen 5: —
1733. Betels Barnmfg, Malmö, för gossen Chai Iong-fa i Ishih 50: —
1741. S. J., Örebro, för evang. Chang San-hsi 100: —
1742. D:o för Ueng Keng-fu 75: —
1743. D:o till gatukapellet i Hancheng 50: — 2,207: 35

Missionshemmet.

1665. C. M., Ystad, till Barnens Hem 10: —
1687. Den äldre syfören., i N. Skärstad, till d:o 100: —
1729. A. B., Sthlm, till Barnens Hem, för sängkläders reparation 25: —
1744. S. J., Örebro, till Barnens Hem 50: — 185: —

Summa under okt. mån. 1919 Kr. 15,293: 07

Med varmt tack till varje givare!

»Jesus Kristus är densamme i går och i dag, så ock i evighet.» Hebr. 13: 8.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

I Allhelgonadagstid. II. — Från redaktion och expedition. — Det första kinesiska inremissionssällskapet. — En hälsning från de kristna i Hua In. — G. A. Stålhammar. — Brevavdelningen. — Missionshögtid i Stockholm. — För S. M. K:s bedjande vänner. — Bokanmälan. — Försäljning. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget 1919.

N:R 23. ÅRG. 24. 1 DECEMBER 1919. PREN.-PRIS 2: 25.

以便以設耳

KINA-MISSIONS-TIDNINGEN "SINIMS LAND"

耶和華以拉

EBENEZER HERREN FØRSER

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA
UTGIVARE: ERIK FOLKE. REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

Kinesisk landsby.

Jesus — den Eneste.

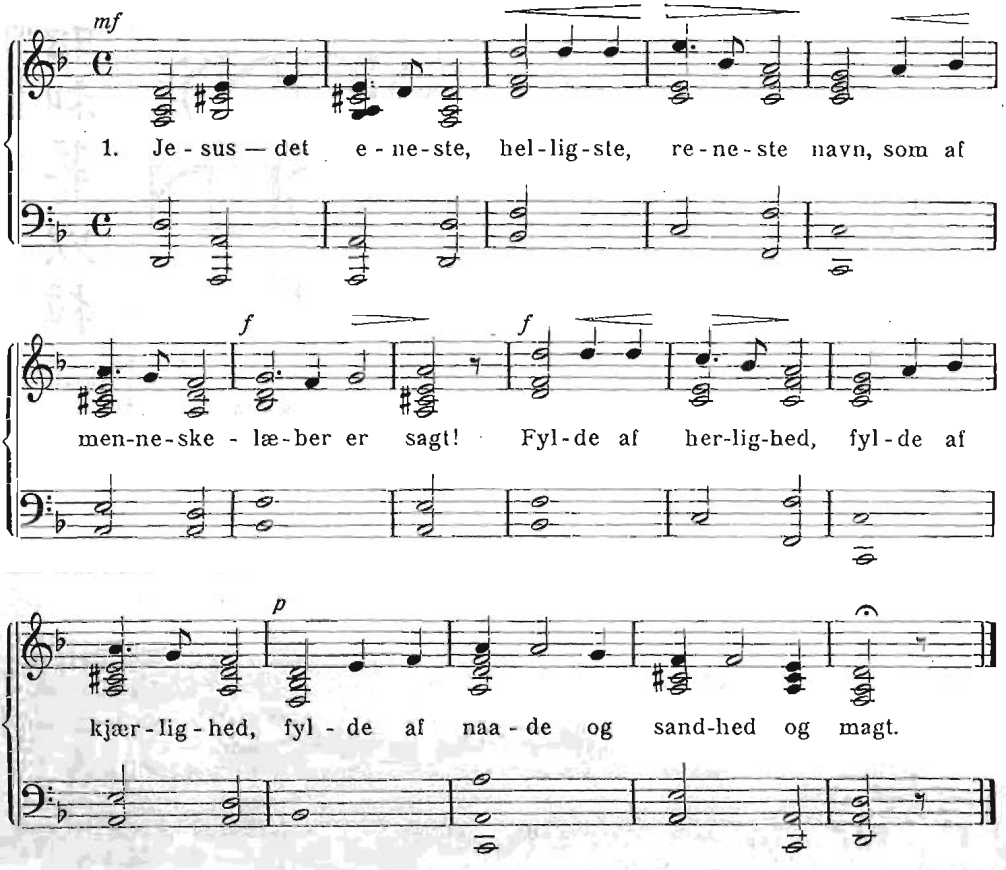

2. Modgangen möder mig —
Aldrig du stöder mig
Bort fra din hellige, mæglige favn.
Mennesker glemmer mig,
Herre, du gemmer mig
Fast ved ditt hjerte och nævner mit navn.

3. Herre, du höre mig,
Herre, du före mig
Hvordan og hvorhen det tjener mig bedst!
Giv mig att böje mig,
Lær mig att föje mig
Efter din vilje mens her jeg er gjest!

4. Du er den eneste,
Helligste, reneste,
Giv mig ditt rene og hellige sind!
Frels mig af snarerne,
Fri mig fra farerne,
Tag mig tillsidst i din herlighed ind!

(Ur »Missionssangbog«.)

GUDS GOELSTANKE*.

»Deras förlossare är stark; Herren Sebaot är hans namn. Han skall förvisso utföra deras sak.» Jer. 50: 34.

De föreskrifter i Moseböckerna, som gå under namn av Israels rätter, hade i stort sett tvenne ändamål: dels att förebygga det onda, och dels att i möjligaste mån bota det onda. Bland de föreskrifter, som hade det sistnämnda syftet, fästa vi uppmärksamheten vid Goelsförordningen.

Goel är det hebreiska ord, som i vår svenska översättning motsvaras av Förlossare, blodsförvant, närmaste bördeman.

En Goels uppgift var trefaldig.

Att friköpa en nära anhörig personligen, vilken på grund av fattigdom råkat i slaveri hos hedningarna. 3 Mos. 25: 47—49.

Att igenlösa den jord, som en nära blodsförvant ävensså på grund av fattigdom nödgats avhända sig. 3 Mos. 25: 25.

Att hämnas en mördad anhörigs blod, detta dels för att visa huru dyrbart den närmaste släktingens blod var, och dels för att förhindra hela släkten från att av hämnd begå massmord. 4 Mos. 35: 12, 19.

Hos profeterna kallar sig Herren själv för sitt folks Goel minst 18 gånger.

Med vilken hänförelse förkunnade ej profeterna denna häpnadsväckande sanning, att den store evige Guden själv åtagit sig att utföra de sinas sak. Han gjorde detta genom sitt mäktiga ingripande till deras hjälp ur olika slags nöd. Han säger sig t. ex. vilja rädda »den fattige och betryckte, den som ingen hjälpare har», att han »förlossar deras själ», och att »deras blod skall aktas dyrt i hans ögon». Ps. 72: 12—14. Herrens ingripande skulle ske mera direkt och omedelbart än tidigare, då han såsom sitt redskap använde en människa såsom sin Goel. Detta är en av grundtonerna hos profeterna: »Herren kommer själv för att hjälpa eder.»

Guds Goelstanke förverkligad i Kristus.

Huru stor den sanningen än var, att Herren från himmelen lovade direkt ingripa i händelserna till sina betrycktas hjälp och räddning, ja, att han t. o. m. säger, att han skall »stå upp och skaffa hjälp åt dem, som längta därefter» (Ps. 12: 6), så ställas vi dock nu inför Goelstanken i hela dess övermåttan härliga förverkligande i Kristus; han, som själv var »stark Gud», gör sig till vår Goel, vår närmaste skyldeman för att utföra vår sak. Ja, han utförde vår sak så, att han försonade vår skuld inför Gud och friköpte våra själar från dens hand, som var starkare än vi. Denna försoning *är* skedd, detta friköpande *är* fullgjort.

Förlossningen *är* vunnen:
Guds Son från evighet
Av Fadern är upprunnen
Till världens salighet.

Såsom kött av vårt kött, ben av våra ben, blod av vårt blod, har han gjort sig till vår närmaste skyldeman, vår bördesman på ett sätt, som ingen människa det kunde hava gjort. Han har kommit oss närmare än någon moder och broder, ty han, som därjämte är av gudomlig natur, ingår uti hela vårt väsen så, att vi sägas hava blivit »en ande med honom.»

I en atmosfär, fylld med dammpar-

* Referat av ett föredrag hållet av rektor *Joh. Rinman* vid S. M. K:s möte i Örebro sönd. d. 16 nov. 1919.

tiklar, lär dock alltid finnas ett mellanrum mellan varje sådan partikel. Dessa i luften svävande kroppar ingå aldrig av sig själva i närmare beröring eller förening med varandra. Så är det ock i den andliga världen. Ett mellanrum, ja, en slöja befinner sig alltid mellan oss människor. Var och en utgör en isolerad värld för sig, dit ingen förmår att fullt intränga. Men Jesus, han har trängt in i våra liv för att få göra vår sak helt till sin. Intet tomrum, ingen slöja mellan honom och dig, om du annars lever i tro på honom och räknar med, att det är han, som så trätt in i ditt väsen, icke du i hans, att det är han som har gjort sig till din blodsförvant, icke du till hans.

Hans friköpande av oss personligen.

Han har utbetalt värdet för din själ, ej med penningar men med sitt eget blod, och detta även om du ännu i förblindelse skulle säga såsom judarna: »Jag har aldrig varit någons träl.»

Under Josuas dagar hölls en rådsförsamling i Israel för att utröna var den boja fanns, som hindrade Israel från att segra över sina fiender. Vid denna rådsförsamling fälldes utslaget genom lottkastning. Har du någonsin sammankallat en rådsförsamling i ditt hjärta och där låtit dina minnen, ditt samvete, dina uppsåt, dina upplevelser säga vad de kunna, och har du sedan kastat lotten? Har du gjort ditt val, såsom Josua gjorde sitt? Ja, då vet du vad syndakännedom och vad förlossning är. Syndabojorna hava då brustit, syndafläckarna utstrukits, syndatårarna avtorkats.

Blodet runnit, Jesus vunnit,
Och du förlossning funnit.

Han har återköpt åt dig den andliga rikedom, du förskingrat.

Det *är* sant, att Jesus är din broder, det *är* sant, att arvet hör dig till. Det är sant, att hans arv har blivit ditt arv, hans vinst din vinst. Guds välbehag över honom är samma välbehag över dig. Riket, givet åt honom, är riket givet åt dig. Hans utsikter och utvägar äro ock dina utsikter och dina utvägar även i fråga om en okänd framtid.

Från äldsta tider har den bröllopsseden förekommit hos judarna, att brudgummen, sedan alla övriga ceremonier undanstökats, gick bruden till mötes, lyfte av henne slöjan och *hängde den över sina egna axlar.* En symbolisk handling som innebär, att brudgummen ikläder sig allt ansvar för sin brud under kommande okända öden och för all framtid. Kristus har velat taga din och min slöja helt på sina axlar, dessa axlar på vilka hans herradöme förut vilar. Din och min sak vilar lika tryggt *i,* som Kristi rike är tryggat *av* hans egen konungsliga makt.

Han bevarar ditt liv som sin egendom.

Han säger t. o. m.: »Den som rör vid eder han rör vid min ögonsten.» Hans förlossaregärning sträcker sig icke blott till vår ställning inför Gud och vårt förhållande till synden och mörkrets makter i en ond värld, utan han har dessutom *vunnit oss åt sig* för att vi personligen skulle vara hans härlighet till pris. Där han nu står inför Fadren, bedjande för oss, vädjande till sin förtjänst, sitt verk, sin kärlek, sker detta för att hans frälsareära skall bevaras åt honom och av intet bliva fördunklad. Den helige Ande säges t. o. m. vara »en pant på vårt arv *till hans egendoms förlossning, hans härlighet till pris.*» Låt oss räkna med hjälpen därifrån! Ett tålamod, som aldrig tar slut, en kärlek, som aldrig tröttnar, en nitälskan, som aldrig giver efter, en nåd, som är viss som soluppgången varje morgon, ja, en

nåd, som i sin oändliga mångfald är såsom havet, vars vågor skölja alla jordens stränder, tillmötesgående alla hjälplösas längtan och behov.

Dem han förlossat, av dem vill han ock bliva betjänad.

»Frälsta — att vi må tjäna honom i alla våra livsdagar.» Rikare kan icke heller denna sak uttryckas än som skett i »Vad är det?» till andra budet. Nämligen att de förlossade, förvärvade och vunna skola »leva med honom i hans rike och *tjäna* honom». Men då behöva vi ock ständigt påminnas om, att det är icke i första hand så, att han skall välsigna vårt görande och främja våra planer, utan fastmer så, att vi skola gå in i hans planer och tjäna honom i hans sinne, under hans ledning och så, att vi finna oss till rätta både uti vad han *förhindrar* och vad han *giver* av framgång. Därigenom bevaras vi ifrån mycken oro, som eljest kommer över oss, när vi blott arbeta för de mål, *vi* ha satt upp, efter de planer, *vi* ha utarbetat, och i angelägenheten om att *vi* må lyckas. Vår tjänst måste härflyta ifrån det djupa medvetandet av vår ovärdighet och vår tacksamhet därför, att vi förlossats och förvärvats åt Kristus, och att han i oförklarlig Frälsarekärlek kan kalla oss för sin »förlossade egendom, hans härlighet till pris».

Om du med allvar beder, så blir följden, att du med allvar arbetar, och då skall du ock giva med allvar.

Jag tror icke, vi kunna vara alltför allvarliga ifråga om en sak, som Kristus tog med sådant allvar, att han för den utgav sitt liv.

James Gilmour.

Minnen och intryck från Kinesiska fortsättningskommittén.

Såsom en frukt av den vid världsmissionskonferensen i Edinburgh 1910 tillsatta »Fortsättningskommittén» bildades vid dr J. R. Motts besök i Kina 1913 en särskild fortsättningskommitté för Kina. Efter ett sexårigt medlemsskap i denna kommitté har jag nu måst avsäga mig uppdraget, och med anledning härav ville jag här meddela några minnen och intryck från mitt deltagande i densamma.

Medlemsantalet utgöres av något över sextio personer, män och kvinnor från skilda delar av Kina och representerande olika missionssällskap. Ungefär halva antalet av medlemmarna utgöres av kineser. Kommittén sammanträder i Shanghai, och som ordförande under dessa år har fungerat biskop Logan Roots, tillhörande Amerikanska episkopalkyrkan, med mr. D. E. Hoste, Kina Inlandmissionens direktor, som vice ordförande. Som kommitténs sekreterare ha tjänstgjort mr. Lobenstine, dr. Cheng Ching-i och dr. Warnshuis, alla tre synnerligen dugande män.

Innan denna kommitté kom till stånd, bedrevs missionsarbetet av de olika sällskapen utan någon inbördes samhörighetskänsla. Därför hände det ofta, att flera missionssällskap slogo sig ned inom samma område där de trängdes med varandra, under det att stora vidder av samma provins lågo oupparbetade. »Hövlighetskommittén», som en av subkommittéerna kallas, har nedlagt stora förtjänster om att råda bot på detta missförhållande och befordra ömsesidig hänsynsfullhet och rättvisa mellan de olika sällskapen.

»Evangelisationskommittén» — en

annan subkommitté — har till uppgift att framhålla *evangelisationsarbetets* utomordentligt stora betydelse. Den årligen återkommande evangelisationsveckan är en frukt av dess förtjänstfulla arbete på detta område.

»Kartläggningskommitténs» arbete tillvann sig vid det sista årsmötet alla erfarna missionskännares beundran. Med tillhjälp av uppgjorda kartor och diagram över de olika provinserna kunde man med ett ögonkast uppfatta det arbete som utförts och vad som

Årsmötet hålles i slutet av april och början av maj, vanligen i Shanghai. Mina personliga intryck från de fyra årsmöten jag bevistat äro de allra bästa. De ha fört mig tillsammans med män och kvinnor från olika världsdelar och länder, alla arbetande för ett och samma mål. De ha givit mig vidare vyer till att klarare uppfatta det stora uppdrag, som föreligger den missionerande församlingen.

Dr. Cheng använde vid det senaste årsmötet en bild, som träffande tolkar

Från Kinesiska fortsättningskommitténs sammanträde.

ännu återstår, antalet läkare och sjukhus, fördelningen av katoliker och protestanter, antalet kristna inom varje provins, skolor, högre och lägre, infödda pastorer, huru mycket de kristna giva inom de olika missionssällskapen m. m. allt i de minsta detaljer.

Vidare finnas kommittéer för utbildande av missionärer och teologer, för arbetet bland muhammedaner, för det förenklade skrivsättet*, litteraturkommittén o. s. v., och alla utföra ett målmedvetet och planmässigt arbete.

detta. Likasom den lilla telegrafstationen med sin obetydliga uppsättning av personal och apparater likväl med den elektriska gnistans hjälp kan nå fram till jordens alla delar, så är det ock med Guds församling. Den utgör själv en liten hjord men äger dock den världsövervinnande kraften.

Förhandlingarna vid årsmötet bruka i regel räcka omkring en vecka. Ett omsorgsfullt utarbetat program följes. Varje medlem har sitt särskilda bord, och vid varje sessions början finnas de olika kommittéernas

* Se S. L. n:r 11.

rapporter, som skola behandlas färdiga i tryck på bordet.

Alla anföranden hållas på engelska och översättas sedan av samme talare till kinesiska. Saknar han förmåga därtill, finnas tolkar bland de kinesiska ombuden, som tala såväl mandarindialekten som söderns dialekt. På f. m. hålles alltid ett kort uppbyggelsemöte. Som ett bevis på det frisinne, som råder, må nämnas, att biskop Roots vid sista årsmötet hade anmodat en ung kinesiska, miss Ting från Peking, att leda en av andaktsstunderna. Enkelt, värdigt, utan synbar rädsla, träder hon fram inför tvenne biskopar, flera teologie doktorer och annat »vanligt folk» (däribland undertecknad) och angiver sången, leder i bön, läser texten och talar en stund, varmt, uppbyggligt och med förnimbar kraft.

Men låtom oss nu taga några av de övriga medlemmarna litet närmare i skärskådande, när de på eftermiddagen samlas till té. Där stå dr. Gibson och dr. Arthur Smith, de båda ordförandena vid hundraårskonferensen 1907, den ene medlem av den skottska presbyterianska kyrkan, den andre tillhörande American Board, den ene lugn och värdig, den andre sprudlande av intelligens och fyndighet. Båda äro de märkesmän inom den kinesiska missionen och ha tillsammans tillbragt 90 år i Kina! Bredvid dem står lilla dr. Mary Stone, kvinnlig kinesisk läkare, uppburen av alla. Myndigheterna i den stad, där hon arbetar, läto avspärra gatorna till hennes bostad för att hon ej skulle störas av bullret, då hon i vintras låg dödssjuk. Den där vithårige mannen med de buskiga, sammanvuxna ögonbrynen, är Honanmissionären dr. Mac. Kenzie. Han är en framgångsrik evangelist, och en ovanligt beläst man. Vidare lägga vi märke till mr. David Yu, generalsekreterare i K. F. U. M. och numera vice ordförande i kommittén efter mr. Hoste; dr. Cheng Ching-i, ärkediakonen Si, pastorerna Gotteberg och Larssen, representerande den norska och de norsk-amerikanska kyrkorna. Där se vi biskop Norris från Peking samtalande med mr. Bruce tillhörande engelska baptistmissionen i Tsinanfu, där dr. Ellerbek från danska missionen i Mandsjuriet samtalande med pastor Schultze från Baselmissionen, vidare delegerade från Kanton och norra Kina män och kvinnor i stort antal. År efter år mötas alla dessa och många flera i broderligt samförstånd för att främja Guds rådslut — medlemmar av en »fortsättningskommitté», som skall bedriva sitt arbete »till dess Han kommer».

August Berg.

Bönen förändrar förhållanden.

William Goodell, ledaren för missionen bland armenierna i Turkiet († 1867), kom under det starka motståndet och den svåra förföljelsen på 1830-talet i ett stort trångmål. Omsider utfärdade sultanen 1839 den »oåterkalleliga befallningen», att alla missionärer skulle lämna riket. »Missionens hela tillvaro stod på spel. Alla diplomaternas ansträngningar att få ordern förmildrad voro fruktlösa». Doktor Hamlin, G:s medhjälpare, yttrade då till G.: »Vårt livsverk är förfelat. Både brittiska och amerikanska konsuler säga oss, att utvisningsediktet måste gå i verkställighet. Vi nödgas genast avresa». Den trosstarke Goodell svarade: »Den himmelske Sultanen kan förvandla allt. Låt oss vädja till honom». De togo fram ediktet, utbredde det inför Gud och började bedja. Jfr Jes. 37: 14 ff. Midnatten kom, och de fortsatte sin bön. Dagen inbröt, under det de båda männen ännu höllo på att bedja, det olyckan måtte bliva avvärjd. Sultanen dog, och i följd av politiska förvecklingar kom ediktet aldrig i verkställighet.

BREVAVDELNINGEN

En löftesrik konferens i Kaifengfu.

Missionär Ringberg, som bevistat en konferens i Kaifengfu, meddelar därifrån följande:

Både utländska och kinesiska representanter från alla evangeliska missioner i Honan voro inbjudna till en tio dagars överläggning i provinshuvudstaden rörande bästa sättet att vinna själar och att föra dessa framåt i rätt riktning. Man sökte lägga huvudvikten på en gammal sanning, som är ständigt ny, och som någon uttryckt ungefär så: »Unge män, det finnes ett fiske, som lönar sig förträffligt, och det är fisket med krok, då man drager upp de stora fiskarna, en och en i sänder.» Nu var det dr John R. Mott, som citerades rörande den mest lönande missionsmetoden i den nuvarande situationen i världen. Han har någon gång yttrat: »Vissa missionsmetoder medföra större verkan än andra. Den viktigaste metoden av alla är att föra människor *en och en* till levande tro på Kristus.»

Vad som gjorde konferensen särskilt värdefull var närvaron av ett antal ledande kinesiska kristna. En av dessa var redaktören av »The Chinese Christian Advocate», vilkens olika inlägg gjorde djupt intryck, särskilt när han under tårar omtalade, huru han en regnvädersdag inne i ett rökuppfyllt värdshus blivit ombedd att tala för de närvarande om Kristus och kristendomen, men då svarat kort och avvisande.

En annan bemärkt kines var sekreteraren i den s. k. fortsättningskommitten för Kina, dr Cheng ching-i. Hans ord vittnade om stor erfarenhet. Han är en boren hövding, och hans stora gåvor ha utbildats ej blott vid amerikanska högskolor utan framför allt i Jesu Kristi skola. »Om vetekornet icke faller i jorden och dör, förbliver det allena, men om det dör, bär det mycken frukt» — detta ord var mera än teori för honom, det hade blivit levande verklighet på flera sätt. Under det sista året hade han ock ofta sagt till Gud: »*Herre, lär mig att bedja; ej blott huru jag bör bedja, men att*

Kinesisk bro.

bedja.» Denne man är känd av Kinas kristna för den ofantligt viktiga insats han såsom pastor i Peking gjorde under kampen för den fulla religionsfrihetens hävdande i Kinas nya konstitution. Ännu mera känd blir han, i den mån det sommaren 1918 bildade kinesiska »Inre missionssällskapet»* allmänt vinner understöd av Kinas kristna, vilket är att vänta på grund av hans glödande föredrag, i vilka fosterlandskärleken och nitet för Guds rike rycker åhörarne med sig. Provinsen Yünnan blir detta sällskaps första arbetsfält, men så småningom torde väl samtliga provinser följa det exempel, som gavs i Kaifeng av de troende kineser, vilka under denna konferens bildade ett filialsällskap. Huru många missionärer ha ej under de gångna 111 årens tunga arbete velat se det, som vi nu få se, — Kinas kristna, utan annat utländskt stöd än det moraliska, bilda ett sällskap för evangelisering av sitt eget land.

Det är så mycket i det vardagliga arbetet, som kan fresta oss missionärer till missmod, och som kan komma oss att för ögonblicket förgäta, att missionens framtid är lika ljus som Guds löften. Därför är det en stor hjälp att vid en konferens, sådan som denna, liksom bli förd upp på ett utsiktsberg och därifrån få skåda framåt.

*

"Jag böjer mina knän, och så tänker jag på Gud."

Juicheng d. 7 juni 1919.

Kära missionsvänner!

»Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus; ja, över dem som bo i dödsskuggans land skall det skina klart.»

Jes. 9: 2.

Sista tiden har en så stor glädje fyllt mitt hjärta, och jag ville så gärna låta er få del av den. Det är glädjen över att ljuset — Guds klarhets ljus — får lysa in i ett hjärta, där det förut varit mörker och dödsskugga.

Hur hade ej fru Carlén och jag glatt oss åt vårens arbete ute bland folket! För egen del gladde jag mig så åt att vid en van missionärs sida bättre komma in i arbetet samt att bland folket få lära mera av det svåra språket. Den 11 mars reste jag, åtföljd av bibelkvinnan, till utstationen Sang loh för att stanna där ett par veckor och sedan möta fru Carlén i en by. Men Herren hade andra planer. Den 13 mars insjuknade fru Carlén i fläcktyfus.

Nu följde dagar och nätter av lidande och nöd. Men lovad vare Herren, han var med i nöden och hjälpte också ur den på sitt eget underbara sätt. En dag, då fru Carlén började få sitta uppe något, sade hon så vemodigt: »Hela våren går, och intet arbete blir utfört bland våra kvinnor.» Föga anade vi då, att vi snart skulle få se Herrens eget verk i något hjärta.

Under påsken hade vi stormöte, ett gott möte, då Herren var nära. Bland de många, som då kommo in till mig för att få medicin, var en man vid namn Cheo. Han hade sitt hem långt uppe bland bergen. Nu ville han tro på Jesus och var för första gången med på ett stormöte. Hans hustru led av astma, och han frågade, om det ej fanns någon medicin för henne. »Min hustru vill också tro på Jesus, men hon vet så litet om honom och orkar ej gå den långa vägen till söndagsgudstjänsten. Kanske kunde hon få komma hit en vecka. Då finge hon höra och lära. Fröken kunde då också se, om hon kan få någon hjälp för sitt onda», sade han. Jag lovade, att hon skulle få komma, om hon var villig »lära läran».

* Se S. L. n:r 22.

Omkring en vecka därefter knackade det på porten och någon ropade: »Nu kommer jag, nu kommer jag.» Och in kom fru Cheo, åtföljd av sin man. Nu vill jag låta henne själv få berätta något ur sitt liv.

»Det var strax på nyåret, som den nitiske portvakten Uang Song chu från utstationen Mehtichen kom till vår by för att sälja böcker. Han talade om att det finns en levande Gud, som älskar oss och kan förlåta våra synder. Min man frågade honom, huru vi skulle kunna bedja till den levande Guden. 'Om två dagar är det möte i Mehtichen. Kom då dit, så får du se och höra', sade han. Vi köpte några små böcker, och efter ett par dagar gick min man till gudstjänsten. Då han kom hem berättade han allt vad han hört för mig. Så förstörde vi våra avgudar och bestämde oss för att tro på den levande Guden. Sedan har min man varje söndag gått till gudstjänsten, och varje dag böjer han sina knän och beder till Gud. Jag ville så gärna bedja med — men kan ej. *Jag böjer mina knän, och så tänker jag på Gud.* Vi ha läst i en bok, som vi köpte, att Gud vet, vad vi tänka. Gör han ej det?

Ingen av oss kan läsa, men i vår by är en 18 års skolgosse, som också vill tro på den sanne Guden. Så fort han har någon ledig stund, kommer han till oss och hjälper oss att läsa. Flera kvinnor vilja också tro på den sanne Guden, men folket i byn tycker mycket illa om det.

I vår, då avgudatemplet skulle repareras, ville de, att vi skulle hjälpa till eller giva pengar till det. Men då vi ej ville göra det, därför att vi tillbedja den levande Guden, blevo de mycket svåra mot oss. Nu då de fingo höra, att jag skulle resa hit, kommo de och sade, att utländingarne äro rysligt svåra. De bådo mig för all del att ej resa hit! »Har du aldrig sett någon utländing förr?» frågade vi. »Nej ingen har varit i min by.» »Nä, men fruktade du då ej att komma hit?» — »O nej, då hade jag ju ej kommit.»

Det var glada, lyckliga dagar, som följde, både för fru Cheo och för oss. O, vad hon var mån om att lära och höra! Det var som att komma den törstande till mötes med vatten. Mer, mer — ständigt mer. De frågor, hon stundom kom med, visade, att ordet trängde djupt ner i hjärtat. En dag då fru Carlén talade till henne om Jesu kärlek till oss och om hans död på korset för vår skull, utbrast hon: »*Tänk, här har jag gått i 50 år och ej vetat något om Jesus.* Ja, det är bara Guds stora nåd, att jag nu fått höra evangelium.»

En kväll då jag kom ut i gästrummet för att giva henne medicin, frågade hon efter mitt hem, och om jag hade föräldrar och syskon. »Ja, tänk du», sade bibelkvinnan, »fröken lämnade sina kära för att komma till oss och berätta om Jesus för oss.»

Den lilla gumman såg då så vänligt och rart på mig. »Ja», sade hon, »det var nog mycket, men tänk, Jesus lämnade sin himmel och kom hit ner och dog på korset för att frälsa oss, det var mer, det.»

Söndagen kom med strålande solsken. Huru hade ej hon, som för första gången i sitt liv skulle få vara med om en gudstjänst, längtat efter söndagen. På aftonen frågade vi henne, vad hon tänkte, då hon kom in i kapellet.

»*O», sade hon, »först tänkte jag, att jag kom in i himlen, allt var så rent och vackert. Men sedan hörde jag bara på vad predikanten sade.*»

Sin sjukdom tycktes hon alldeles bliva fri ifrån. Den enklaste medicin tillsammans med mycken bön gjorde underverk.

Kvällen innan hon skulle resa hem, fann jag henne bittert gråtande. Ack, hon skulle ju resa nästa morgon, och vem skulle sedan undervisa och hjälpa henne? Jag talade om att Jesus är vår bäste vän, som aldrig övergiver oss. Så bådo vi tillsammans, och tårarne torkades bort. Så snart hettiden är över, hoppas vi få besöka henne. Tidigt följande morgon reste hon till sitt hem och till en omgivning, där mörker och dödsskugga råder.

Dröjande stodo vi kvar och sågo efter henne. Skall hon bliva bevarad, skall intet henne fånga under färden? Viljen I hjälpa dessa två på vägen, den smala livets väg? Hjälpen dem med edra förböner.

Hjärtliga hälsningar! I Herren med Eder förenade

Judit Hultqvist.

*

En 71-årig man undfår dopet.

Missionär Carlén har sänt oss ett brev, i vilket han utförligt berättar om arbetet under våren och fru Carléns sjukdom m. m. Då emellertid åtskilligt av detta redan omnämnts i S. L. införa vi här blott följande utdrag.

Den 11—13 april var stormöte i Puchow under David Landins ledning. Tolv personer fingo mottaga dopet, och flera antecknades som sökare. Mötet var gott.

Här i Juicheng ha vi just slutat vårt stormöte. Herren har varit oss mycket nära. Det är ej många gånger, jag varit så glad över ett stormöte som över detta. Med undantag av tre systrar, som voro sjuka, har hela församlingen denna gång varit samlad. Några avfällingar kommo även med. Sju personer döptes, därav sex män och en sondotter till diakonen Liu. Två av männen utgöra förstlingsfrukten från utstationen Iang loh, och de äro från en by 30 li härifrån. Den äldste av de nydöpta är 71 år gammal. På söndagen fingo vi anteckna 11 sökare och nedbedja välsignelse över dem. En ung man, 28 år gammal, kom på söndagen för första gången inom hörhåll för Guds ord. Under det jag predikade över påsktexten, fick han ett styng i sitt hjärta och beslutade sig för att tro på Jesus och följa honom. På e. m. anmälde han sig som sökare. Måtte Herren få fullborda sitt goda verk i denna själ. Bedjen för dem alla! — Under mötet tecknades omkring 80 kr. till verksamheten.

Portvakten i Iang loh och i Meh ti ville jag särskilt anbefalla åt missionsvännernas förbön. Det är ej alla söndagar, som vi kunna komma dem till hjälp med predikan, utan de ta då själva hand därom. Båda sakna underhållare, och vi ha måst avlöna dem ur kassan för »särskilda ändamål» eller med egna medel. Hyrorna för dessa två utstationer gå till något över 100 kr. per år efter nuvarande växelkurs.

Till sist vårt hjärtligaste tack för all eder kärlek och uppoffring. Tack för alla gåvor både till vårt underhåll och till arbetet. Tack även för alla edra förböner och de brev, vi fått mottaga. Herren skall löna eder alla.

Min hustru och fröken Hultqvist förena sig med mig i hjärtliga hälsningar.

Eder tillgivne
Oscar Carlén.

Bedjen för missionärerna!

Skriven till missionärerna!

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Från världsmissionsfältet.

Framgångar i Afrika.

Redan länge ha de stora och alltjämt tilltagande massrörelserna hän mot kristendomen, som förekomma bland de kastlösa folkklasserna i Indien, tilldragit sig stor uppmärksamhet i missionskretsar. Nu ingå även liknande underrättelser från Afrika. I *Nigeria,* beläget i Västafrika och utgörande en av Storbrittaniens viktigaste kolonier i tropikerna, ha nämligen sådana rörelser av synnerligen genomgripande betydelse pågått under de senaste åren. På detta liksom på så många andra missionsfält ha kristendomen och Islam mötts som medtävlare om inflytandet. Här synes emellertid utgången av denna tävlan lätt kunna avgöras till kristendomens förmån, endast de nödvändiga arbetarna vore till hands i rätt antal och i rätt tid. Men även här möta vi den gamla välkända missionstragiken: ständigt ökade uppgifter och glesnande arbetsled bland missionärerna. Att krigets inflytande här ej verkat i god riktning är ju uppenbart.

Den rörelse, varom här är fråga, omfattar företrädesvis *Ibo* och *Jorubastammarna* med sammanlagt över 6 mill. människor. De statistiska uppgifter, som från engelska kyrkomissionssällskapet (C. M. S.) meddelas om denna rörelse, tala om sådana framgångar, som knappast förut vunnits i nyare tidens missionshistoria. Än mer anmärkningsvärd är den genomgripande inre och yttre förändringen i de inföddas liv. Ett ögonvittne skriver, att det numera knappast finnes en by eller stad, som ej har en kyrka, under det att avgudahusen få förfalla. Verkliga förföljelser mot de nykristna igångsättas av rörelsens motståndare, och trots mycken sedlig svaghet hos de nyomvända visar sig dock vid dessa förföljelser, att deras omvändelse är äkta. Rörelsen har både sin styrka och sin svaghet däri att den så gott som uteslutande berör unga män, medan kvinnorna synas stå helt utanför. De nyomvända visa sig som sanna missionärer för sin tro, och ådagalägga sitt allvar genom en bestämd strävan efter renhet och gudsfruktan. Väckelsen utbreder sig allt fortfarande och ställer de största krav på missionärerna ifråga om ledning och övervakande.

Sedan den franska kolonialregeringen på *Madagaskar* övertagit kontrollen över den protestantiska missionen därstädes, har denna belagts med flera för arbetets framgång hindersamma bestämmelser. Innan ny utstation får öppnas måste missionssällskapet till regeringen inlämna en begäran med minst 80 namnunderskrifter från byn ifråga, att denna station av innevånarna åstundas. Som ett bevis på hur även här behovet av evangelium bryter sig fram alla hämmande band till trots meddelas, att ensamt Londonmissionssällskapet under 1918 fick presentera regeringen ej mindre än 36 sådana petitioner om utstationer. De infödda pastorerna på dessa stationer bevisa i sin fullständiga isolation från andra kristna ett sant kristligt hjältemod. Också är behovet av kristlig undervisning i dessa oupptagna distrikt obeskrivligt stort till följd av det namnlösa moraliska förfall, som där råder.

A. E. Mqt.

*

Bibelns segertåg.

Av Bibeln har nu åtminstone någon del tryckts på 725 olika språk. Några av dessa språk äro föråldrade och översättningarna hava endast filologiskt värde, men 650 översättningar äro tryckta för religiöst bruk. De representera språk, som talas av sju tion-

delar av människosläktet. De återstående tre tiondelarna tala flera språk och dialekter än de sju tiondelarne, så att ett betydligt översättningsarbete återstår att utföra, innan bibelordet är översatt på varje språk och tungomål, som talas på jorden.

Ehuru sju tiondelar av jordens befolkning hava Skriften eller någon del därav på sitt eget modersmål, får man härav icke draga den slutsatsen, att det finnes tillräckligt många exemplar av dessa översättningar för att tillgodose nämnda del av människosläktet. Trots bibelsällskapets kolossala produktion (den beräknas enligt en amerikansk uppgift till 35,000,000 ex. årligen) under senare årtionden, skulle icke alla biblar, testamenten och delar av bibeln, som under alla århundraden existerat, om de nu alla funnos till, vara tillräckliga ens för Indiens och Kinas folk. Att detta är förhållandet ännu omkring 2000 år efter Kristi korsdöd, är en skamfläck för den kristna kyrkan.

Under världskriget spredos millioner nya testamenten och delar av bibeln bland de stridande trupperna och arbetarbataljonerna. Det brittiska bibelsällskapet bidrog ensamt med 9 à 10 millioner på 76 olika språk. Amerikanska och Skottska bibelsällskapen samt andra organisationer hava ytterligare bidragit med flera millioner.

De spridda skrifterna hava sålunda blivit lästa av mer än 76 olika folk och stammar i läger, baracker, hangarer,förskansningar och skyttegravar, på sjukhus och hospital, på stridsfartyg, torped- och undervattensbåtar, minsvepare och transportfartyg m. m. Genom demobiliseringen spridas de nu till jordens yttersta ändar.

Och mitt under världskrigets mörka hemsökelse har Bibeln, eller delar därav, under de 4—5 sista åren översatts på 20—30 nya språk och dialekter. —*n.*

Från redaktion och expedition.

Försäljning anordnas av syföreningarna för S. M. K. i Stockholm onsd. den 3 dec. i Betlehemskyrkan. Kl. 12 f. m. talar pastor Frithiof Björk och kl. 6 e. m. överste H. Dillner. Gåvor till försäljningen emottagas enl. å annat ställe i tidningen angivna adresser.

Missionär E. Folke. I förra numret meddelades att missionär E. Folke varit klen. Vi kunna nu glädja alla missionär F:s vänner med att underrättelse ingått, att han nu är fullt återställd.

Bundna ex. av Sinims Land årg. 24 år 1919 kunna rekvireras från exp. till ett pris av 2 kr. per ex. Om rekvisitioner nu insändas kunna vi expediera dessa omkring den 15:de dec. så att de hinna fram till jul. En sådan inbunden årgång kan väl lämpa sig att såsom julgåva givas åt någon fattig eller sjuk. Giv den ock åt någon, som du önskar intressera för missionen.

Prenumeration å Sinims Land torde benäget verkställas i så god tid före nyår, att vi därefter kunna beräkna upplagans storlek. Dröj ej, utan sök redan nu att skaffa prenumeranter. Provex. erhållas efter begäran från expeditionen.

Vi erhålla ofta meddelanden, som mycket uppmuntra oss i arbetet för vår lilla tidning. Så här skriver en vän: »Denna gåva är ett tack- och jubeloffer för den välsignelse, som kommit givaren till del genom läsningen av Sinims Land. En vän till mig, som läste förra numret av Sinims Land sade strax: Sinims Land måste jag hava. Under sina resor som ett Herrens vittne för han S. L. med sig.»

Hans Stjärna i Östern har redan haft en god spridning men åtskilligt återstår ännu av upplagan och vi emotse med tacksamhet hjälp med dess spridning.

För S. M. K:s bedjande vänner.

Tacksägelse- och böneämnen.

Det vaknande inremissionsintresset i Kina, s. 241. Den nyomvända kvinnan fru Cheo och hennes anhöriga, s. 241—3. De nydöpta och sökarna i Puchow, s. 243.

Böneämnen.

Om fördjupad inblick i Guds Goelstanke, s. 235. Den kinesiska fortsättningskommittén, s. 237. Massrörelserna i Afrika, s. 244. Missionen på Madagaskar, s. 244. Försäljningen, s. 245, 247. För spridningen av S. L. och H. S. Ö.

Insända skrifter.

Julstjärnan, juldidning för ung och gammal, utgiven av Axel E. Pettersson, Göteborg. Pris kr. 1: 50.

Denna välkända juldidning kan i år, såsom alltid, ställas i främsta ledet bland våra julpublikationer. Utstyrseln är förstklassig och innehållet omväxlande och värdefullt. O. Mannström, E. Melander, Runa m. fl. hava skrivit i Julstjärnan. Med särskilt intresse skola missionens vänner läsa dr K. E. Lamans skildring från urskogen i Afrika. Bland S. M. K:s missionärer i Kina är Julstjärnan en välkommen vän. Red. sänder dem nämligen varje år godhetsfullt ett större antal ex. Den rekv. från Kungsgatan 38, Göteborg.

Från När och Fjärran, utgiven av Kvinnliga Missionsarbetare, Brunnsgatan 3, Stockholm. Pris kr. 1: 40.

Denna så välkända juldidning behöver egentligen ingen rekommendation i S. L. Det må blott sägas att den även i år motsvarar sina gamla goda traditionen. Illustrationsmaterialet är som vanligt av yppersta slag. L. M. Engström har i år skrivit själva julbetraktelsen. Alster av hans penna äro alltid värdefulla. F. ö. är det missionsarbetet på de olika fälten, i Lappland, Mongoliet, Indien och Ost-Turkestan, som i år skildras.

Vinterny, illustrerad juldidning för 1919, redigerad av sekreterare Martin Westling. Sv. Missionsförbundets förlag. Pris 2: 25.

Vinterny är en av Sv. Missionsförbundets julpublikationer. Även den är fint illustrerad och innehåller därjämte två konstbilagor. För missionsintresserade är särskilt dr Lamans skildring av Bakutafolket av synnerligt intresse. På tvenne sidor hava en hel del framstående frikyrkomän uttalat sina tankar med avseende på frikyrkans framtid.

Ansgarius, Illustrerad Missionskalender, redigerad av missionssekr. J. E. Lundahl. Pris inb. 2: 25, kart. 2: 75.

Man får i denna julkalender en god inblick i olika sidor av det arbete som i hemlandet bedrives för den yttre missionen, något som ofta förbises. Flera skildringar från olika missionsfält och från Ryssland giva en intressant inblick i det liv, som rör sig på dessa missionsfält.

Frälsningsvisshet, av A. Fibiger. J. A. Lindblads förlag, Uppsala. 79 sid. Pris 1: 50.

Gudstrons uppkomst, av Uno Holmberg, auktoriserad översättning från finskan av Sven Karlén. Lindblads förlag. 100 sid. Pris 1: 75.

Praktisk religion. Brev till män, av biskop W. F. Mc Dowell. Auktoriserad översättning av Hj. Strömberg. Lindblads förlag. 136 sid. Pris: häft. 2 kr., kart. 2: 75.

Tjänaren, av Olav Sletto. Bemyndigad översättning från norskan av Gustav Thorsell. Lindblads förlag. Pris 2 kr.

Materie eller ande, av Ane Værland. Lindblads förlag. 152 sid. Pris 3: 75.

Konungens bild, av överste E. Melander. Lindblads förlag. Pris kr. 3: 50.

Denna mycket uppmärksammade bok är en stridsskrift emot boken »Det andliga nutidsläget och kyrkan». Denna bok kan icke nog rekommenderas.

Sundar Sing, aposteln med blödande fötter. Översättning av fru E. Franklin. Svenska Alliansmissionen, Jönköping. Pris kr. 1: 25.

Sundar Sing var son till en rik indisk godsägare. Efter sin omvändelse blev han en nitisk, kringvandrande evangelist. Man får i denna bok följa Sundar Sing på hans törnbeströdda men välsignade väg. Därunder får man en god inblick i en indisk kristens liv och svårigheter. Men denne man måste ha varit en enastående personlighet. Man kan ej följa hans livs utveckling utan att djupt beröras. Det intryck man får genom läsningen av denna bok är oförgätligt. Behållningen av boken tillfaller ett barnhem i Indien.

Försäljning

anordnas av syföreningarna för Svenska Missionen i Kina onsdagen den 3 dec. i Betlehemskyrkan.

Gåvor mottagas tacksamt under nedanstående adresser och på S. M. K:s exp., Drottninggat., 55, 2 tr.

Fröken *Emma Beskow*,
Sturegat. 56, 4 tr.

Fröknarna *M.* och *N. Cavalli*,
Östermalmsgat. 23, 4 tr.

Fru *Isabel Faxe*,
Birger Jarlsgat. 15, 3 tr.

Fru *Bell Fries*,
Barnhusgat. 10, 3 tr.

Fru *Elin Holmgren*,
Fjellstedtska skolan, Uppsala.

Fru *Mina Johansson*,
Grevturegat. 31, 1 tr.

Fröken *Tekla Liljeqvist*,
Malmskillnadsgat. 31, 1 tr.

Fru *Olga Magnusson*,
Äppelviken.

Fröken *Louise Schön*,
Lützengat. 5, 3 tr.

Fröken *S. Storckenfeldt*,
Engelbrektsgat. 6 A, 2 tr.

Fröken *Thyra Sandstedt*,
Stureparken 11.

Fru *Mathilda Nordberg*,
Götgatan 9.

Hans Stjärna i Östern,

Svenska Missionens i Kina julkalender.

Rikt illustrerad och med ett värdefullt innehåll. Komminister L. Häggström har skrivit en trosstärkande julpredikan; missionär Aug. Berg berättar om den stora fredsfesten i Yuncheng; David Landin tecknar skolungdomens liv i Yuncheng, under det att vi i tvenne gripande artiklar: »Eder Fader vet» och »Mary Guinness» få följa Herrens ledning med tvenne unga liv. I artikeln: »Under en öppen himmel» har Rich. Anderson meddelat oss något av den rika förkunnelse, som under sommarens konferens på Chikungshan frambars av den kände Gudskämpen dr R. A. Torrey.

Dr Karl Fries har skrivit en intressant artikel om kinesiska studenter i främmande land, under det signaturen K. N—s stämnings- och allvarsfullt i en dikt: »Se hoppfullt mot morgonljuset», tolkar den kristne pilgrimens längtan i tidens mörker och tvång.

Priset är för häft. ex. kr. 1: 50; kart. kr. 2: —; klotb. kr. 2: 50. 25 % rab. lämnas, då minst 5 ex. tagas. Ej fraktfritt.

PRENUMERATIONSANMÄLAN FÖR ÅR 1920.

KINA-MISSIONSTIDNINGEN SINIMS LAND,

organ för Svenska Missionen i Kina, anmäler härmed sin 25:te årgång.

Tidningen utkommer efter samma plan som år 1919. Den vill vara en enande länk mellan missionsarbetarna på fältet och dem, som i hemlandet genom förbön och offer bära upp missionens sak. Men den vill även genom goda stycken rörande trons liv i Gud, genom vägledande studier i den Heliga skrift och genom sammanfattande översikter av missionens stora verk bland folken bliva missionens vänner till hjälp, uppbyggelse och glädje.

Såsom organ för Svenska Missionen

i Kina har Sinims Land en stor uppgift. Få äro säkert de som verkligen fatta vilket oerhört maktpåliggande arbete nu vilar på S. M. K. På fältet arbeta, inberäknat de senast utresta, 55 missionärer. Dag för dag bliva tillfällena och arbetsmöjligheterna allt större. Vi skulle behöva en tio-dubbel förstärkning ifråga om arbetare och medel. Denna skriande kallelse från Svenska Missionens i Kina fält borde kunna påräkna en berättigad uppmärksamhet och ett verksamt understöd av alla missionsvänner, som inse angelägenheten av att bärga en skörd, vilken efter långa, mödosamma banbrytningsår nu hastigt mognar. Bakom oss i hemlandet äga vi intet organisatoriskt stöd. Det stöd vi genom vår tidning främst av allt eftersträva är stödet av trogna förebedjare. Därför söka vi ock att genom särskilt uppställda böneämnen, som stå i samband med tidningens innehåll befrämja sådant böneliv.

Ett hjärtligt tack uttalas till alla dem, som i kärlek och förbön och i arbetet att samla prenumeranter medverkat till vår tidnings spridning. Vilken betydande missionsgärning skulle det ej vara om varje prenumerant nu kunde skaffa en ny sådan för nästa år! Tänk om S. L. finge en sådan ökning under sitt 25:te år!

Ehuru tryckningskostnaderna ytterligare stegrats kommer ej prenumerationspriset att höjas. Det har dock blivit nödvändigt att använda en något billigare papperssort.

Rekvirerad på posten blir priset: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, ett kvartal kr. 0: 75, en månad kr. 0: 50.

När 5 ex. eller därutöver under samma adress rekvireras från expeditionen blir priset per ex. kr. 2: —, varjämte vart 6:te ex. lämnas gratis.

Prenumerantsamlare kunna ock prenumerera på tidningen å postkontoret i sin hembygd samt insända postens kvittenser till S. M. K:s exp. För varje 5-tal postkvitton erhålla de då från exp. kr. 2: 25 men intet friexemplar.

Enstaka ex. till utlandet kosta kr. 3: 40.

Prenumerera i god tid före nyår, så att upplagans storlek kan beräknas. Begär provexemplar till utdelning. De erhållas gratis å expeditionen.

Obs! När mindre än 5 ex. tages, bör prenumeration ske på posten.

Redaktionen.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Jesus — den Eneste. — Guds Goelstanke. — Minnen och intryck från Kinesiska fortsättningskommittén. — Brevavdelningen. — Från världsmissionsfältet. — Från redaktion och expedition. — För S. M. K:s bedjande vänner. — Insända skrifter. — Försäljning. — Hans Stjärna i Östern, annons. — Prenumerationsanmälan.

Stockholm. Svenska Tryckeriaktiebolaget 1919.

N:R 24. ÅRG. 24. 15 DECEMBER 1919. PREN.-PRIS 2: 25.

以便以設耳

KINA-MISSIONS-TIDNINGEN "SINIMS LAND"

耶和華以拉

EBENEZER HERREN FORSER

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

UTGIVARE: ERIK FOLKE. REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

Jesu födelse Efter en tavla av *Axel Helsted.*

STILLHET.

Predikan i sammandrag av *Olf. Ricard.*

Text: Joh. 1: 19—28.

Det som Gud vill lägga församlingen på hjärtat genom denna text, är detta enda: *stillhet.* Till detta vill Johannes mana oss i år, det säga både hans allvarliga gestalt och hans knappa ord: Var stilla!

Det är särskilt ett ord från texten, som stiger fram och talar starkare än alla de andra, nämligen detta ordet: »*Mitt ibland eder står den I icke kännen.*» Det ordet är ju *Kristusordet* i evangeliet, i det träder Kristusgestalten fram och blir levande för oss. Och de höra ju också samman, ämnet och ordet: stillheten och Kristusgestalten: »mitt ibland eder står den I icke kännen.» Men varför kände de honom icke? Och varför är han ännu så ofta den store okände? Är det icke just för det här finns så litet av den heliga stillheten?

— — »Mitt ibland eder står den I icke kännen» — ack, hur gäller det ej om *världen!* I ett kristet land, där vi möta kyrkor överallt, både vid huvudstadens gator och ute på landsbygden; här, där vi stöta på ordet i böcker och ströskrifter; där barnen få lära sig kristendom i skolan, och där kristen moral står bakom samhällets lagar och människornas tankegång — där är visserligen det ordet sant: »han står mitt ibland eder.» Alltsedan den nådefulla dag, då Ansgarius förde evangeliet till vårt gamla fädernesland, är ju Kristus mitt ibland oss. Men så lyckligt sant som detta är, så sorgligt sant är det ju också om största delen av vårt folk, när ordet tillägger: »den I icke kännen.»

Men vad är då orsaken till att de icke se hans gestalt, icke höra hans stilla, milda röst? Månne inte allt bullret omkring oss? Det överröstar hans röst och jagar bort hans ande. Jag tänker icke här mest på allt yttre buller, vagnarnas skrammel, maskiners dån och människors talande. Jag tänker mest på det inre bullret: alla de tusen *begär* och *bekymmer*, som dag och natt strömma genom de stackars världsmänniskornas sinne och jaga stillheten långt bort. Ty så länge *begären* jaga en människa och fylla hennes tankar — fåfänga begär efter att komma upp och nå fram, orena begär efter att leva vilt och synda, materiella begär efter pengar och mat, tomma begär efter nyheter och nöjen och skvaller — så länge fruktar den människan stillheten som något odräglig ledsamt. Och därför behöva vi i vår tid en *Johannesröst,* behöva den store väckaren, som med sin tordönsstämma kunde få de bullrande, oroliga människorna stilla. Men här gäller det ordet: en människa kan intet taga, utan att det bliver henne givet ovanifrån.

Därför, du käre Gud, sänd väckel-

sen, sänd väckaren över vårt land och folk, en som kan göra profetens ord levande: »Herren är i sitt heliga tempel, var stilla inför hans ansikte, all jorden!»

— — Där funnos de, som blevo stilla. De vaknade upp från världens begär och bekymmer, och frågan: *vad säger du om dig själv?* blev brännande i deras själ och stod för dem bittida och sent. De sökte sig ut i öknen, bort från sällskapsliv och skadliga inflytelser och drogo sig undan till ensamheten. Men *stillheten* funno de ej. Oron fann dem på ett nytt sätt. Den förföljde dem ut i deras ensamhet, och de kände det, som om de kommit ut i en öken, där själen blev trött och ängslig och hungrig och villfarande. Världen hade de flytt ifrån, men sig själva kunde de ej bliva kvitt. Så går det många *sökande och religiösa människor,* och sådana själar finns det många av ibland oss i våra dagar. Världens begär och bekymmer, dem äro de grundligt färdiga med, och tänka på dem blott med leda. Men i stället är det nu deras eget jag och dess *förebrådelser* och *ansträngningar* som upptaga sinne och tankar och driva stillheten på flykten. Alltid *förebrå* de sig själva, aldrig tycka de, att de nå det de borde; deras bön är så svag och kall och tvivlande; deras arbete med Guds ord är så oregelbundet och ger dem intet utbyte; deras kamp emot synden lyckas så dåligt; deras kärlek till Gud och människor är att räkna som ingenting — och aldrig kunna de under alla dessa förebrådelser komma till stillhet. Och alltid *anstränga de sig* för att bliva bättre.

Till sådana själar ljuder ordet här: »Mitt ibland eder står den I icke kännen.» I behöven icke längre en röst, som väcker eder ur er dvala, men I behöven den Johannesröst, som sade så om sig själv: »Jag är rösten av en ropande i öknen: bereden väg åt Herren.» Det är icke ni själva, som skola bereda frälsningen, varken genom självförebrådelser eller självansträngningar. Lyssnen till psalmens ord: »*Allenast hos Gud söker min själ sin ro,* från honom kommer min frälsning»! Låten edert oroliga sökande och strävande fara, biden Herren och bereden så väg åt honom! *Ty mitt ibland eder står den I icke kännen!* I kännen honom nog till namnet, och I kännen honom som domaren. Men I kännen honom icke som försonaren och frälsaren, som herden och vännen. Vi äro icke allena och överlämnade åt oss själva. Han är här för att i kärlek taga sig an oss och råda och vägleda oss, för att förvandla din öken till ett paradis, för att säga till dig: nu skall du icke mera plåga dig själv och alltid fråga: vad säger du om dig själv? Utan du skall se upp till Jesus och fråga: vad säger du om en sådan mäktig och kärleksfull frälsare? Honom skall du dag efter dag lära att känna bättre och bättre: det är vägen till den sanna julglädjen.

Men de *kristna* då, de som hava tron och redan funnit friden och kanske tagit upp en eller annan Johannesgärning i Guds rike: har icke ordet

också något att säga oss? Jo, helt visst. Ty även över de troende i våra dagar faller ofta en djup modlöshet och trötthet. »Varför döper du?» fråga de sig själva. »Och varför springer du omkring i Herrens ärenden, då du dock varken har den ande som Kristus eller Elias eller Profeten hade? Jag är icke värdig att lösa hans skoband, men jag är ännu mindre värdig att arbeta i hans tjänst.» Så går det många kristna i vår tid, de ha sprungit sig tomma och trötta. Och varav kom då detta? Det kom därav att de hade glömt *den heliga stillheten*. De hade glömt Herrens ord till sina vänner: »Kommen nu avsides med mig och vilen er något litet». De hade försummat hans ord om att gå in i sin kammare och tala med Fadern, som bor i det fördolda. Liksom man icke ser skogen för bara träd, så se de icke Herren för bara möten och företag. Och djupt förödmjukande ljuder ordet till oss: *Mitt ibland eder står den I icke kännen!*

O, kristne, detta måste bliva annorlunda, på det sättet ära vi icke Gud! Vi ära honom icke med nervositet och brådska och andetomma sammankomster! Låtom oss lova varandra att *värna om den heliga stillheten*. Hellre må allt försummas än den.

Låt ordet ännu en gång tala till oss med den kommande julhögtiden för ögonen! O, vi vilja icke en gång till uppleva den sorgen och skammen vi minnas från föregående år: att julen kom, men lämnade oss tommare och tröttare än förut. Om världens julfirande må det gälla: »mitt ibland eder står den I icke kännen.» Julträdet står mitt ibland dem med tindrande ljus, all den nordiska jultrevnaden är mitt ibland dem — men honom själv känna de icke. Men om de kristnas jul får detta icke gälla. När julpsalmerna sjungas och julevangeliet åter ljuder ibland oss, då få de icke klinga förgäves och såsom något alltför »gammalt och vant». Utan då skola vi till vår glädje märka att han, vars högtid vi fira, själv är mitt ibland oss med en ny julglädje. Men skall detta kunna ske, då måste vi vakta vår *julstillhet*. Amen.

(Ur predikosamlingen *»Och vi sågo hans härlighet»*.)

I avskedets stund.

»Pappa, pappa, tåget går», ropade lille Sven, där han satt på pappas arm. De kära vännerna, som i ovanligt stort antal infunnit sig för att säga oss farväl, försvunno långsamt för våra blickar, och tåget ångade ut i den mörka, dystra natten. Det sista bandet mellan anhöriga och älskad fosterjord var slitet. Nästa dag skulle vi vakna i ett främmande land.

Ensam, det är ens första känsla, när sista skymten av de viftande näsdukarna försvunnit. Vi samlades då om en stund, vi fyra, i den lilla trånga kupén — den minste i sällskapet hade redan somnat — och så vände vi våra tankar från det nyss passerade hän emot det, som ligger framför oss. Det lättar och hjälper, och det ljusnar i sinnet. Vi äro på *hans* vägar, som sade: »*Jag är med eder*» och i *hans* ärenden, som sade: »*gå, du är mig ett utkorat redskap*».

I Kristiania mötte oss en hel liten

skara av våra så innerligt kära vänner. De togo oss med åt var sitt håll och sörjde för oss så kärleksfullt. Ljusa minnen ha vi från ett litet dyrbart Kinamöte hos en kär familj på onsdag e. m. och en mindre samling Kinavänner hos en annan familj, innan vi på torsdag kväll gingo till den kände pred. Alb. Lundes lokal. Det var inspirerande att här stå inför nära tusen personer med varmt brinnande missionsintresse och tala om missionens stora behov i Kina. Det allmän-

Ett litet Kinabarn.

na deltagandet i den mäktiga sången frapperade oss svenskar, likaså att det stora flertalet hade sina biblar med och syntes vara förtrogna med dem.

Nu ha vi varit ombord på denna stora, präktiga båt sedan kl. 10 f. m. och kl. 12 kastades loss. Det var ingen lätt sak att finna sitt resgods och sig själv tillrätta i den stora trängseln. Båten har nämligen 1,590 personer ombord. Allt gick dock så väl. Herren hjälper stund för stund och vi äro i hans hand.

Hjärtliga hälsningar från oss alla!

Ombord på »Stavangerfjord» d. 21 nov. 1919.

G. V. Wester.

Profeten Jesaja och vår tid.

Av *Nath. Högman.*

XVI.

I vårt förra bibelstudium (art. XV) sågo vi, huru de omkring judafolket boende folken ställdes till ansvar även de. Härom skriver en av vårt lands främste teologer: »Med lika omutligt allvar som profeterna tala till Israel, tala de även till världsfolken, både små och stora. Över alla Israels grannfolk såväl som över de fjärmare stora världsrikena finnas strafftal här och där i profeterna. (Joel 4: 1—6; Jes. 13—23, o. s. v.). All deras härlighet och makt båtar dem föga i deras måttlösa högmod, blodtörstiga grymhet, lättsinniga njutningslust och hat mot Israels Gud och folk. Men dock sändes en Jona att predika bättring för Ninive . . .

Denna dom kommer dels inifrån genom upplösning av samhällslivet, dels utifrån genom förstörelse av främlingar. Det ena folket bliver domare över det andra. Babel t. ex., som varit ett tuktoris för många folk, får själv sin dom genom mederna. Jfr det märkliga stället i Jer. 25: 12—19, ävensa Jes. 10: 5—34 och kap. 13: 14 . . . Men allt sådant är endast medel i Guds hand, i enlighet med den omutliga vedergällningslagen, som är en följd därav, att domen organiskt utvecklar sig ur synden själv, (Jfr t. ex. Jes. 13: 3; Obadja v. 15, 16; Hab. 2: 5—11).

På detta sätt bliver efterhand hela världen tuktad under Jehovas hand. Och slutligen kommer det till en stor, allmän folkdom, genom vilken allt avgudaväsen och all självisk höghet lägges i stoft och Jehova allena framstår som hög. Har Israels uppror mot Jehova blivit till intet, så ännu mer hed-

ningarnas. Jfr 4 Mos. 24: 17—24; Jes. 8: 9—10; Jer. 25: 29; Joel 3: 9—16; den eskatologiska avdelningen i Jes. 24—27 och den väldiga skildringen av Jehovas dag i Jes. 2: 12—22. Men i och med dessa domar banar Guds världsstyrelse dock väg för något annat och bättre.» (W. Rudin.)

I det 24 kap. vidgar sig profetens vision och antar fullständigt världsfamnande mått. I all profetisk förkunnelse märka vi en begynnande, en fortgående och en slutlig uppfyllelse. Här får nu profeten skåda själva slut-händelserna, mynnande ut i en allmän världsdom och Guds rikes därpå följande slutliga triumf och seger.

Låt oss uppmärksamt läsa detta kapitel. Så som kanske intet annat kastar det ljus över vår tid. För överskådlighetens skull lämna vi här följande analys:

Den världsvida domen och Guds rikes seger.

I. 1) Hemsökelsens omfattning, v. 1—4.
2) Dess orsak, v. 5—6.
3) Dess art, v. 7—11.

II. En kvarlevas frälsning, v. 13—16. Jfr Uppb. 14: 6—13. Denna avdelning är en solstråle i mörkret, en ljus parentes i domshemsökelsens mörka inramning och förutsäger:
a) En missionstidsålderns efterskörd;
b) Judafolkets inbärgande.

III. Denna solstråle i mörkret efterföljes av än djupare mörker, v. 16—23.
1) Världsdomen framställes som en människojakt i stort, i vilken icke blott de mot varandra kämpande folken utan även himmelen och jorden taga verksam del för att sluta med att själva gå under, v. 16 b—20.
2) Domshemsökelsen utsträckes till de andemakter, som hava sitt tillhåll i himlarymden, och till det på jorden organiserade antikristiska motståndet, v. 20—21.

IV. Guds rikes slutliga seger, »Herren Sebaots konungadöme». Med den gudlösa världsmaktens undergång inträder den fridsregering, som kommer till stånd genom Jesu härlighetsuppenbarelse. Detta är det uppnådda ändamålet med alla föregående domar, v. 23. »Då skall glansen av Jehovas och hans heligas härlighet överträffa solens och månens.» Jfr 2 Tess. 1: 7—10; Uppb. 19: 11—21.

Denna framställning av innehållet i kap. 24 är i huvudsak i enlighet med den kände bibelforskaren, professor Myrbergs, uppfattning.

*

På grund av det begränsade utrymmet kunna vi nu endast ge en kort överblick över de återstående kapitlen.

Kap. 25—27 utgöra en lång eskatologisk profetia rörande världsdomen och den efterföljande välsignelsen över Israel.

Kap. 25: Tacksägelse för befrielse och beskydd undan fiendernas raseri och för »gästabudet på Sions berg».
» 26: Det frälsta Israels segersång.
» 27: Israels fiender omstörtas, vingården återställes, Israel församlas till sitt land.

Denna avdelning av Jesajas bok har blivit kallad »den lilla apokalypsen» (= Uppenbarelseboken).

I de sex kapitel, som nu följa (kap. 28—33), möta oss sex »ve». Den genomgående tanken är: domshemsökelse — återställelse — härlighet.

Kap. 34 är ett av de mörkaste kapitlen i Bibeln. Men därefter kommer det härliga 35:te kap. om ödemarkens blomstring. I Jesus Kristus har detta sin andliga uppfyllelse men ock en realistisk och stundande sådan i samband med hans återkomst och härlighetsuppenbarelse. »Evig glädje skall då kröna Herrens förlossades huvuden, fröjd och glädje skola de undfå, sorg och suckan skola fly bort.»

Kap. 36—39 utgöra en historisk parantes. Därefter kommer från kap. 40 till 66 den s. k. »trösteboken». Det

första ordet, som här möter oss är: »Trösten, trösten mitt folk, säger eder Gud» 40: 1. I centrum av denna underbara »tröstebok» står korsets kapitel, det 53:dje. I slutkapitlen få vi skåda Sions kommande härlighet och den stora missionstidens underbara framtidssyn.

»Den tid kommer, då jag skall församla alla folk och tungomål; och de skola komma och se min härlighet», kap. 66: 18.

BREVAVDELNINGEN

Gudstjänst med generalstaben i Hancheng.

Generalmajor Uang hade under min bortovaro träffat överenskommelse med våra evangelister om hållande av *daglig gudstjänst* med sin generalstab.

Jag gjorde därför evangelisterna sällskap till stadens stora skola, i vars största hörsal gudstjänsterna skulle hållas. På slaget kl. 3 äro alla samlade. Alla resa sig artigt, då vi, ledsagade av generalen, stiga in. De sätta sig icke, förrän generalen tagit plats, vilket han artigt väntar med, tills predikanten tar plats på platformen.

Diakonen, »fil. kand.» Chang, och jag talade var sin halvtimme. Särskilt i dag talade Chang synnerligen gott om att Kristus icke var kommen för att upphäva lagen utan för att fullborda den. Lagen, sade han, kunde här stå som ett uttryck för all moralfilosofi och teologi inom alla religioner. Det finnes mycket gott hos var och en men också brister hos alla. Det finnes inga *goda* seder, inga *goda* förordningar, inga *goda* regler eller lagar inom familjelivet, samhället eller staten, som Jesus ville upphäva. Det goda ville han blott stärka, alltmer förädla samt skilja slagget från den ädla metallen. I denna riktning talade han och sökte med bilder ur livet och hänvisningar till kända förhållanden och fakta bevisa sitt påstående.

Talet verkade övertygande, och jag satt och tackade Gud, som gav honom nåd att så klart och tydligt framhålla Kristi läras oöverträfflighet, liksom ock att evangelium var det sista budskapet, som erbjöds mänskligheten.

Därefter talade jag till dem, den första dagen om Kornelii omvändelse, den andra dagen om Nikodemi besök hos Jesus och den tredje dagen om Zakei omvändelse.

Efter den sista gudstjänstens slut föreslog jag generalen, att vi skulle hålla gudstjänst för soldaterna i vår skolsal innanför gatukapellet varje söndag e. m. kl. 3. Han var emellertid mera hågad för att gudstjänsten hölles inom det största soldatlägret i stadsgudens tempel men ville icke fatta bestämt beslut i saken, förrän han underhandlat med majoren i lägret. Därefter skulle han skriftligen meddela mig resultatet. Samtidigt begärde jag hans medverkan att samla soldaterna till gudstjänst i vårt kapell i Hoyang på söndags e. m.; men även nu föredrog han, att det skedde i soldatlägret, och ville tillskriva sin major därom. Så föreslog han själv, att vi skulle hålla gudstjänst i den stora köpingen Fang-li för de 500—800 soldater, han hade förlagda där, vilket jag lovade.

Denne general är *en högst ovanlig personlighet*. Icke det minsta av officerstyp i det yttre. Mjuk och nästan kvinnlig är hans röst, stämman låg, anletsdragen milda men allvarliga. Man får vid första anblicken ett in-

tryck, att hans karaktär är svag. Men skenet bedrager. I viljan, den okuvliga, sitter stålet och kraften. Här ett bevis därpå!

Vid en nyårsvisit gav han borgmästaren i staden med mild röst en vink om att kortspelet, som florerar så ohejdat vid denna årstid, borde förbjudas. Borgmästaren vidtog dock ingen åtgärd. Då utsände generalen efter ett par dagar stora proklamationer med order till polisen att häkta och bötfälla kortspelarna. Spelklubbarna stängde sig då med hast inne

Resa under militäreskort.

men uppspårades av polisen, som fann det mödan värt att marschera *över* hustaken för att häkta deltagarna. Bland dem funno de då 10 à 12 officerare, på vilka polisen icke vagade bära hand. Men detta kom till generalens öron, och så kom portförbud för *alla* officerarna. Ingen kommer numera förbi lägervakten utan generalens intyg, som ges efter uppgift om vart de skola gå och när de kunna vara åter. Icke ens för översten eller överstelöjtnanten göres undantag. Därför ha vi vid alla gudstjänster omkring ett 30-tal officerare av alla gradbeteckningar närvarande. Måtte Frälsaren bli funnen av mången bland dem! Bed därom!

Rob. Bergling.

*

Tider av vederkvickelse.

Fröken Anna Janzon meddelar från sommarvistelsen på Chikungshan bl. a. följande:

Det har varit en ovanligt skön sommar. Gud har välsignat oss till kropp och själ. Jag kom hit ganska klen, men är nu mycket bättre. Bäst av allt är, att Herren har givit andlig välsignelse. Vid sidan av våra vanliga konferenser, då frågor av mera praktisk betydelse såväl för skolan som evangelisationsarbetet behandlats, ha vi haft konferens för uppbyggelse och fördjupande av det andliga livet.

Doktor Torreys möten voro särskilt anderika och till hjärtat gående. Den lilla kyrkan kunde ej rymma alla, som ville höra utan många måste stå eller sitta utanför. Vi äro i år över 600 personer, som bo här i missionärsdalen, barnen inberäknade. Doktor Torreys ämnen voro: *Själavinnare, Guds ord, Bönen, Den Helige Ande* samt *Kristi återkomst.*

Med avseende på det första ämnet framhölls: att vara själavinnare är varje kristens plikt (Apg. 8: 4), det är ett Jesu bud (Joh. 15: 14), det var Jesu livsuppgift (Luk. 19: 10), det giver stort resultat och en härlig lön (Jak. 5: 20 och Dan. 12: 3).

Guds ord är levande och kraftigt (Ebr. 4: 12), det överbevisar om synd,

skapar tro, giver liv och andlig tillväxt, renar hjärta och liv, bevarar från villoläror, giver glädje och fostrar till andlig tjänst (Ebr. 7: 25, Apg. 20: 32, 2 Tim. 3: 16).

Det tredje ämnet var *bönen*. Därvid framhölls: bönens vikt (Jak. 4: 3), vad som kan uträttas genom en bedjande församling och bedjande församlingstjänare (Apg. 1: 14, 6: 4). Genom bönen göra vi oss till godo Guds kraft. Vårt växande till Kristi likhet sker i proportion till den tid, vi tillbringa med Jesus i bön.

Särskilt hjärterannsakande och på djupet gående var ämnet: *Den Helige Ande*. Han uppdelade det i fem punkter: Andens egenskap, verk, nödvändigheten av att vara fylld av Anden, möjligheterna hos en andefylld människa samt: huru undfå Andens fullhet? (Ef. 6: 18—20, Apg. 1: 4, 5, 8).*

Jesu återkomst är ju ett av dr Torreys älsklingsämnen, men han fick ej mycken tid att utveckla detsamma; han framhöll dock många behjärtansvärda sanningar. Bl. a. sade han, att Jesu andra återkomst omtalas oftare i Gamla Testamentet än hans första ankomst på jorden; denna härliga sanning skänker hugsvalelse och tröst åt sörjande hjärtan (1 Tess. 4: 16—18), det är den kristna församlingens hopp och längtan (2 Petr. 3: 11, 12), läran om Jesu återkomst är hatad och förhånad av världen (2 Petr. 3: 3, 4). Huru sker Jesu återkomst? Personligt, kroppsligt, synligt, alla skola se Honom (1 Tess. 4: 16, Apg. 1: 11, Hebr. 9: 28, Upp. 1: 7, Matt. 24: 26, 27, 30). Doktor Torreys möten voro omtyckta och värderade av alla utan undantag.

Vi hade också glädjen att ha dr** och mrs Howard Taylor här. De hade flera mycket välsignade möten. De äro i sanning helgade människor, Guds kärlek riktigt lyser igenom dem, därför sprida de en god Jesu Kristi lukt, varhelst de gå fram.

En dr Patton, sekreterare i American Board, har ock varit här ett par dagar. Han talade om den stora rörelsen, som försiggår i Amerika, nämligen sammanslutning av de olika kyrkorna till ett helt, till en union i och för missionsarbete. Den finansiella delen av frågan framstod ganska bjärt. Millioner dollars skulle anskaffas: med lätthet skulle de fås från Amerika, liksom även personliga krafter, och arbetet skulle då kunna bedrivas i stor skala. Det låter ju allt så bra, men är nog så vanskligt. De olika missionerna ställde sig ganska tvekande inför det alltsammans. Det framhölls kraftigt, att de millioner, som på sådana vägar komma missionsfälten till del, kunna göra mera skada än nytta, om ej motsvarande bärkraft och offervillighet finnes inom hednaförsamlingarna. Vidare: enighet ger visserligen styrka, men det måste vara en enighet, som är grundad på *Guds ord* och *Jesu Kristi evangelie* fasta grund. Det betonades ock, att dessa summor endast med fördel skulle kunna användas för upptagande av nytt arbete.

Nu sist kom en dr Campbell på ett par dagars besök. Han är en ofantligt älsklig gammal man, full av Helig Ande och kraft. Mycket gott ha vi fått hela sommaren, men det var som någon sade: det bästa vinet var gömt till sist.

Här uppe är mycket skönt, men vi längta så ned till vårt arbete. Gud har välsignat oss, men vi vänta ännu större ting, vi ha fått droppar, men vänta skurar av nåd och välsignelse. Jag tror, att Gud skall sända allmän väckelse över församlingarna härute, ty i sommar har försports en stor

* Se art. »Under en öppen himmel» i H. S. ö. 1919. *Red.*

** Hudson Taylors son. *Red.*

längtan därefter och mycken bön därom hos oss alla. Herren välsigne Eder alla därhemma, som så troget och uthållligt arbeta och bedja för oss och Herrens rikssak härute. Nog är det underbart stort, att Herren under dessa ogynnsamma tider försett oss med vad vi behöva. På vissa områden har det ju varit knappt ibland, men på andra åter mera rikligt. Huset i Honanfu står nu färdigt, d. v. s. under tak, men inredningen är ej ännu fullbordad. Allmänna missionskassan är dock

Kinesiska vägar i vinterskick.

klen. Vännerna synas vara mera glada att ge till särskilda ändamål. Taket på ett av våra sidohus föll in tidigt på våren, men ännu ha vi ej haft pengar att laga det. Missionär Andersson säger: »Det finnes inte en cent för sådant.» I sommar har under det starka regnet en av våra murar fallit, så att vår gård (kvinnogården) ligger alldeles öppen mot grannarnas gård. Lyckligtvis ha vi goda grannar, men det blir nog i alla fall besvärligt i längden. Gud välsigne Eder alla och stärke Edra händer till det goda verket!

* Det år 1916 nybyggda kapellet i Puchow. *Red.*

Jul i det hedniska landet.

Av *Gertrud Wester.*

Stora falla snöflingorna i den stilla, tidiga morgonstunden. Den skarpa, pinande blåsten har saktat av, men en ovanligt kall och genomträngande köld råder. En gonggong ljuder, och snart höres sorl och prat i rummen på de olika gårdarna. Alla se så glada och förväntansfulla ut och inte minst barnen i de båda skolorna. I kvinnornas rum, fulla av långväga gäster, finnas också flera småttingar, vilka i veckor, ja, månader glatt sig åt att få vara med och fira jul på missionsstationen. Jul, ja jul är det, jul i hjärta och sinne, jul i det hedniska landet, i dödsskuggans land, där nu ljuset börjat lysa. Även där kan minnet firas av att »*ett barn är oss fött, en Son oss given.*»

Snart ljuder klockeklang, kallande oss in i Guds hus, det stora, vackra, nya,* där nu för första gången höras de kära gamla och dock ständigt nya julsångerna. En förväntansfull skara män, kvinnor och barn strömmar in. Se t. ex. den gamle mannen där. Han har under flera år vid denna tid sålt några cypressbuskar till missionsstationen men ej förrän nu hörsammat inbjudningen att vara med. Nu återfinner han sin stora cypress uppe i koret bakom predikstolen, strålande och glittrande av de många ljusen. Han ser och ser igen, ser sig omkring på den stilla andaktsfullt väntande skaran, ser på det — efter kinesiska förhållanden — ståtliga templet och känner, att något ovanligt, något som

han ej förstår tränger sig inpå honom.

Men skolbarnen, var äro de? Komma de ej med för att fira jul? Jo, tyst, hör! Från de små rummen på vardera sidan om koret höres sång genom de öppna dörrarna.

»Var hälsad sköna morgonstund»

ljuder från barnaläppar. Det är mäkligt gripande, och templet fylles av tonerna, som tyckas strömma ut från den strålande »granen» däruppe. Sången tystnar, och snart är barnskaran synlig och deltager även i de äldres sång.

Det gamla och ändå alltid nya julevangeliet läses, och så ljuder åter sång från »julgranen». Denna gång är det den lilla, lilla skaran av missionärer, som skilda från hem och kära sjunga ut sin julefröjd i jublande toner:

»Ära vare Gud i höjdene.»

Att orden ej äro de svenska utan översatta till kinesiska är lika kärt för sångarna.

Enkelt och gripande talas sedan över julens budskap: »*I dag är eder född Frälsaren.*» Guds Ande kännes så nära, och mer än ett hjärta tackar Gud för julens outsägliga gåva. En är där ock, som nu för första gången får sina ögon öppna därför och det innersta av sitt hjärta berört av frälsningens budskap. Det är »cypressmannen», som längre fram, efter att en tid regelbundet ha besökt gudstjänsterna, talade om vad han erfor första gången han firade jul.

Bedjen för missionärerna!
Skriven till missionärerna!

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Under Jesu prövande blick*.

Av *Karin Otterdahl.*

Det är så mycket vi unga ha gemensamt av kamp, av tankar och erfarenheter. Och dock — så sällsamt och underbart det är att fatta, huru vars och ens liv och utveckling är väsentligt olika. Vid ett ytligt betraktande märka vi det kanske inte. Vi tycka att åtminstone över vissa grupper av ungdom vilar något nästan tröttsamt enformigt. Men vänjer man sig att se och intressera sig för dem en och en, då märker man, hur olika vi äro.

Det är meningen, att olikheterna skola finnas, Gud vill utdana oss var och en efter en plan olik alla andras. Det betydelsefulla för oss är, att vi släppa till oss själva och låta Gud leda oss till den uppgift, som är ämnad åt oss, och för vilken endast vi äro skapade. I blicken från Jesus själv finna vi den. Inför Hans öga måste vi därför vara stilla. Ack, att vi var och en kunde känna Jesu öga vila på oss och förnimma allt, som ligger i den blicken.

Har du märkt, huru svårt det ibland känns, då en människa ser på oss, menande, att vi äro annorlunda, bättre än vi äro, huru man liksom vill fråga: »Skulle du se på mig så även om du kände mig?» Och vilken glädje man erfar, då blicken behåller sitt varma uttryck, även då den genomskådat oss.

Då Jesu blick möter mig, vet Han, vem jag är, hur jag står till mig själv, till andra människor, till förhållandena och till Gud. Han överväger vilket material, som finns i mig, synen vidgas och med en outgrundlig blick ser Han dig, mig insatt i den gudomliga världsordningen, insatt i arbetet för Guds rike. Blicken blir ljus av fröjd, liksom ville den säga: »Just denna

---

* Anförande hållet vid »Daggryningens» möte i Sthlm i nov. 1919.

människa är det jag behöver. Ack, att hon ville låta sig användas att lindra nöd, att sprida ljus, att bereda väg för rättfärdighetens och fridens rike — att bliva mitt vittne.» Å, hur Jesus i längtande kärlek väntar på vårt svar — viljans överlämnande i Hans hand.

Kanske någon säger: »Ja, men det mörka, fula, det som är nedanefter, synden, ser Han inte den? Själv finner jag intet tilldragande, intet användbart hos mig. När jag vill, tänker och gör något gott, strax blandas in så mycket, som jag skäms för. *Det är inget helt med mig.*»

Visst ser Han även allt detta, visst förstår Han allt det ve, som splittringen och otillfredsställelsen genom synden har med sig, allt detta, som Han lidit och givit sitt liv för. Men det är ju också i första hand för min egen skull Han kallar mig, för att Han med förlåtelsens frid skall få hela och giva glädje åt det otillfredsställda hjärtat och så ingjuta däri den nya kraften. Det är i ny gestalt, såsom en *ny skapelse* Han kallar mig ut i vingårdsarbetet.

Vilket jubel, då undret sker, då förlåtelsens frid bryter fram och förnyelsens kraft strömmar till, då viljan blir ett med Hans, jag ett redskap, som Han får bruka i sitt rikes tjänst. Det kan ej beskrivas, endast erfaras. Och även om det sedan gäller att offra, så blir själva offret en rik vinst. Även om svärdet går igenom, och den naturliga smärtan tar ut sin rätt, så segrar dock jublet, ty i de stunderna träder Jesus själen mer än någonsin nära. Då Gud får allt, då Han får leda, då först börja vi leva!

Rättelse.

I art. Guds Goelstanke i föreg. nr har, ledsamt nog, inkommit ett tryckfel. Sid. 237 rad 10 uppifrån står: andra *budet*, skall vara: andra *artikeln*. *Red.*

Från redaktion och expedition.

En god jul och ett gott nytt år med all Guds trofasta välsignelse vill redaktionen tillönska alla tidningens och missionens vänner. Till denna önskan foga vi ett varmt tack för allt troget bistånd i bön och arbete under det nu gångna året. Det har varit oss en stor glädje och uppmuntran, att antalet av vår missionstidnings läsare alltjämt ökas, och helt säkert hava vi rätt att vänta, att dess stundande 25-årsjubileum skall bliva en sporre till fortsatt arbete för dess spridning till än flera hem i vårt land. Viljen I alla vara oss biståndiga i bön därom? Så skola vi ock tillsammans få tacka för bönhörelse.

Ny bönelista efter samma plan och uppställning som den för år 1918 utsända, kommer att inom den närmaste tiden föreligga färdig för rekvisition. Vi hoppas, att den skall vinna rik ingång bland våra förebedjande vänner, och anbefalla den särskilt till bruk vid den gemensamma husandakten i våra troende hem. Den sändes gratis.

Hans Stjärna i Östern har även i år vunnit en god spridning, men åtskilligt återstår ännu, innan upplagan är slutsåld. Vi tacka för all hjälp med dess spridning, och uttala den förhoppningen, att den ännu skall vinna riklig åtgång.

Vi påminna om prenumeration på Kina-missionstidningen Sinims Land i så god tid före nyåret, att den nya upplagan kan beräknas. Vi hänvisa f. ö. till anmälan i detta nummer.

Bundna ex. av Sinims Land årg. 24 år 1919 kunna rekvireras från exp. till ett pris av 2 kr. per ex. Om rekvisitioner nu insändas kunna vi expediera dessa omkring den 15:de dec. så att de hinna fram till jul. En sådan inbunden årgång kan väl lämpa sig att såsom julgåva givas åt någon

fattig eller sjuk. Giv den ock åt någon, som du önskar intressera för missionen.

Försäljningen. Med tack till Gud kunna vi nu meddela, att försäljningen för S. M. K. trots ogynnsamma yttre omständigheter gav den stora behållningen av 3,569: — kr. brutto. Till var och en, som genom bön, gåvor eller personligt arbete medverkat till detta goda resultat, riktas härmed ett varmt *tack*. Herren ser och lönar!

För S. M. K:s bedjande vänner.

Tacksägelse- och böneämnen.

Evangelie ingång bland officerare och soldater, s. 255—6. Våra syskons vederkvickelse på Chikungshan, s. 256. Försäljningen, s. 261.

Böneämnen.

Om julstillhet, s. 250—2. Vara resenärer, s. 252—3. Om väckelse över de kinesiska församlingarna, s. 257—8. För den stundande julen på vårt fält, s. 258. För S. L. under nästa år, s. 260, 262. För H. S. Ö., s. 260.

Hans Stjärna i Östern,

Svenska Missionens i Kina julkalender.

Rikt illustrerad och med ett värdefullt innehåll. Komminister L. Häggström har skrivit en trosstärkande julpredikan; missionär Aug. Berg berättar om den stora fredsfesten i Yuncheng; David Landin tecknar skolungdomens liv i Yuncheng, under det att vi i tvenne gripande artiklar: »Eder Fader vet» och »Mary Guinness» få följa Herrens ledning med tvenne unga liv. I artikeln: »Under en öppen himmel» har Rich. Anderson meddelat oss något av den rika förkunnelse, som under sommarens konferens på Chikungshan frambars av den kände Gudskämpen dr R. A. Torrey.

Dr Karl Fries har skrivit en intressant artikel om kinesiska studenter i främmande land, under det signaturen K. N—s stämnings- och allvarsfullt i en dikt: »Se hoppfullt mot morgonljuset», tolkar den kristne pilgrimens längtan i tidens mörker och tvång.

Priset är för häft. ex. kr. 1: 50; kart. kr. 2: —; klotb. kr. 2: 50. 25 % rab. lämnas, då minst 5 ex. tagas. Ej fraktfritt.

PRENUMERATIONSANMÄLAN FÖR ÅR 1920.

KINA-MISSIONSTIDNINGEN SINIMS LAND,

organ för Svenska Missionen i Kina, anmäler härmed sin 25:te årgång.

Tidningen utkommer efter samma plan som år 1919. Den vill vara en enande länk mellan missionsarbetarna på fältet och dem, som i hemlandet genom förbön och offer bära upp missionens sak. Men den vill även genom goda stycken rörande trons liv i Gud, genom vägledande studier i den Heliga skrift och genom sammanfattande översikter av missionens stora verk bland folken bliva missionens vänner till hjälp, uppbyggelse och glädje.

Såsom organ för Svenska Missionen

i Kina har Sinims Land en stor uppgift. Få äro säkert de, som verkligen fatta vilket oerhört maktpåliggande arbete nu vilar på S. M. K. På fältet arbeta, inberäknat de senast utresta, 55 missionärer. Dag för dag bliva tillfällena och arbetsmöjligheterna allt större. Vi skulle behöva en tio-dubbel förstärkning ifråga om arbetare och medel. Denna skriande kallelse från Svenska Missionens i Kina fält borde kunna påräkna en berättigad uppmärksamhet och ett verksamt understöd av alla missionsvänner, som inse angelägenheten av att bärga en skörd, vilken efter långa, mödosamma banbrytningsår nu hastigt mognar. Bakom oss i hemlandet äga vi intet organisatoriskt stöd. Det stöd vi genom vår tidning främst av allt eftersträva, är stödet av trogna förebedjare. Därför söka vi ock att genom särskilt uppställda böneämnen, som stå i samband med tidningens innehåll, befrämja sådant böneliv.

Ett hjärtligt tack uttalas till alla dem, som i kärlek och förbön och i arbetet att samla prenumeranter medverkat till vår tidnings spridning. Vilken betydande missionsgärning skulle det ej vara om varje prenumerant nu kunde skaffa en ny sådan för nästa år! Tänk om S. L. finge en sådan ökning under sitt 25:te år!

Ehuru tryckningskostnaderna ytterligare stegrats kommer ej prenumerationspriset att höjas. Det har dock blivit nödvändigt att använda en något billigare papperssort.

Rekvirerad på posten blir priset: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, ett kvartal kr. 0: 75, en månad kr. 0: 50.

När 5 ex. eller därutöver under samma adress rekvireras från expeditionen blir priset per ex. kr. 2: —, varjämte vart 6:te ex. lämnas gratis.

Prenumerantsamlare kunna ock prenumerera på tidningen å postkontoret i sin hembygd samt insända postens kvittenser till S. M. K:s exp. För varje 5-tal postkvitton erhålla de då från exp. kr. 2: 25 men intet friexemplar.

Enstaka ex. till utlandet kosta kr. 3: 40.

Prenumerera i god tid före nyår, så att upplagans storlek kan beräknas. Begär provexemplar till utdelning. De erhållas gratis å expeditionen.

Obs! När mindre än 5 ex. tages, bör prenumeration ske på posten.

Redaktionen.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under november månad 1919.

Allmänna missionsmedel

1746.	»Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.»	32: —
1747.	Koll. i K. F. U. M., Hälsingb.,	68: 90
1748.	D:o i Luth. Missionshuset d:o	175: 03
1749.	E. S. J., Vingåker	200: —
1750.	»Födelsedagsblommor», gm M. K.	12: 50
1751.	»För sålda missionsskrifter», gm E. V., Edsbyn	17: —
1754.	H. H., Djursholm	500: —
	Transport	1,005: 43

	Transport	1,005: 43
1759.	A. B., Forshem, »en blomma på lilla Sigrids grav»	50: —
1761.	»Samlade ettöringar», gm M. K.	4: 21
1762.	»Solglimten» i Grebo	15: —
1763.	D:o i Önnestad	50: —
1764.	Koll. i Önnestad d. 24/10	150: —
1765.	Onämnd, bidrag till N. Engbäcks utresa	25: —
1766.	»En Kinavän», till N. Engbäcks underh.	10: —
	Transport	1,309: 64

Transport 1,309: 64

1767. Hvetlanda ungdf., resebidr. till N. E. 100: —
1768. Koll. i Hussle 27/10 40: —
1769. D:o i Mariestad 29/10 33: —
1770. »Små offergåvor i Jesu namn» 125: —
1771. Koll. i Grebo 1/11 87: 50
1772. Kaffepengar fr. avskedsfesten i Grebo 15: —
1773. »Ett missionsoffer i Jesu namn» 10: —
1774. J. A. S., Linköping 50: —
1777. N. L., Djursholm, till M. Ringbergs underh. 50: —
1779. Vid avskedsmötet 10: —
1780. St. Åby Östra syförening 200: —
1781. D. U. F. i Önnestad, gm A. P., Fridhem 125: —
1783. H. J., Offerkuvert för nov. 10: —
1784. H. B., Sthlm, 10: —
1785. M. K., »i stället för blommor till godsägare Engströms Ingarud begravning» 10: —
1786. »G. J., »i stället för livförsäkringspremie» 20: —
1787. Från skolbarn och lärare i Lämnhult 20: 30
1790. B. S. S., Korsberga, till N. Engbäcks underhåll 15: —
1791. H. och O., Norrköping 25: —
1792. S. A., Brodderud, »i stället för blommor på patron J. Engströms grav» 5: —
1793. M. och F. A., d:o, d:o 10: —
1794. A. J., Mariestad, d:o 5: —
1795. C. W. C., Leksberg 20: —
1796. Skäldervikens syförening 50: —
1798. G. A. Flisby 5: —
1799. E. och W. J., »en blomma på patron Engströms grav» 25: —
1800. U. J., d:o d:o 10: —
1801. Bogla mfg 50: —
1802. Mölarps Öresförening 100: —
1803. Ur Flisby syföreniugs sparbössa, gm E. B. 8: 78
1806. Kinakretsen i Gtbg, till Emy Ohrlanders underh. 160: —
1807. »Tackoffer till Herren för okt.» 2: —
1808. M. S., Örebro, offerkuvert 31: —
1810. Från syföreningen i Gryts prästgård gm K. L. 60: —
1811. O. v. M., Sthlm 200: —
1813. M. L., Simrishamn 2: 75
1814. Från »missionsvännerna» i kyrksalen, gm L. H., Norrk. 100: —
1815. Ur Signes sparb., gm M. L., Lakvik 5: —
1816. Ur Göstas sparb., gm d:o 2: 60
1817. U. Veras sparb., gm d:o 1: 56
1818. G. och V. W., Dufbo 100: —
1820. G. D., Karlsborg 30: —
1821. Ölmstads mfg, insaml. vid skördefest 100: —
1822. M. E., Ölmstad 10: —
1823. Ingelstorps och Valleberga arbetsförening 70: —
1824. R. S., Hälsingborg 15: —
1825. »Annie» 5: —
1826. »Sparade tobaksslantar m. m.» 30: —
1827—1863. Gåvor från vänner i Trälleborg, Malmö och Limhamn, gm J. S., Malmö 606: —
1877. M. N., Sthlm, »tackoffer» 100: —
1879. »Kinavän», Sundsvall, »för Jesu skull» 50: —
1880. Eknäs syförening, kont. vid auktion, gm I. E. 27: 54
1881. Eknäs syförenings sparbössa, gm I. E. 23: 21
1882. Kinakretsen, Umeå, gm O. F. 44: 15

Transport 4,320: 03

Transport 4,320: 03

1883. Sparbössemedel från söndagsskolan i Skellefteå stads kyrka, gm A. B. 39: 67
1884. »Från en Kinavän», gm S. L., Ystad 10: —
1885. Offerkuvert, gm d:o 8: 40
1886. »Ur Marias sparb.», gm d:o 30: —
1887. »Tionde av årets skörd» 115: —
1890. Gåvor från vänner i Huskvarna, gm M. N. O. 47: 25
1891. A. J., Mariestad, »i stället för blommor på Nathanael Johanssons grav» 5: —
1893. A. E. ab., Stblm 2,000: —
1894. P. N., Ö. Våla 50: —
1895. H. I., Ålgarås, offerkuvert 13: —
1896. »Små offergåvor» 30: —
1901. Insaml. vid möte i Örebro, offerkuvert och sparbössor 124: 70
1902. Koll. vid d:o 322: 38
1903. Ur systr. A:s sparb., gmC. A. 6: —
1904. Ur K. A:s sparb., gm d:o 5: —
1905. A. N., gm d:o 5: —
1906. H. L., gm d:o 2: —
1907. Gåva vid symötet i Vadstena 17/11, gm d:o 9: —
1908. »Ur Guds rika förråd» 16: 40
1909. »E. L. N., Mark. 7: 34, 35», gm M. P. T., Linköping 5: —
1910. M. H., Björnö, »en nypa mjöl» 60: —
1911. I. A. Norrköping 250: —
1912. »Onämnd, gm N. H—n» 50: —
1913. M. J., Ramsberg 10: —
1917. Insaml. vid N. S:s i Spöland bröllop, gm F. Ö. 33: —
1918. Ur syföreningens i Vännäs by sparbössa, gm d:o 17: —
1921. G. S., Lidköping 65: 35
1922. Testamentsmedel efter avl. majorskan Justina Warberg, Stblm, gm L. R. 5,000: —
1923. R. L. 2: —
1924. Den äldre syföreningen i Norra Skärstad 50: —
1927. S. T., Maspelösa 1,700: —
1928. M. P. T., Linköping, »överskott på H. S. Ö.» 7: 50
1930. E. V., Finspång 7: 75
1931. E. F., Herrljunga, »söndagsägg» 28: —
1932. Syföreningen i Misterhult 100: —
1933. Familjen L., Rönninge 30: —
1934. Kinakretsen, Gtbg, till E. Ohrlanders underhåll, gm K. R. 400: —
1936. »En vän, med anledning av G. A. Stålhammars 50-årsdag» 15: —
1937. Offerkuvert, gm H. B., Hofva 25: —
1938. Th. R., gm d:o 5: —
1939. »En nypa mjöl, litet bidrag till resan», gm d:o 20: —
1940. Östra och Västra arbetsfören., Jkpg 250: —
1941. »Tredje klass i stället för andra» 25: —
1943. L. L., Sala 50: —
1944. G. G., Motala 25: —
1945. Fr. J., Motala V. 10: —
1947. »Tackoffer» 5: —
1948. A. B., Sthlm 300: —
1949. »E. och B. G., tackoffer» 50: —
1951. »E. V.,» 125: —
1952. Norderö syförening 30: —
1954. B. O., »i stället för en blomma till häradsskrivare Eklunds grav, Växjö» 5: —
1955. Förstlingsskärven från »Senapskornet», Umeå lasarett 10: —
1957. Barnsyfören. »Solglimten», Visby 50: — 15,984: 43

Transport 15,984: 43

Transport 15,984: 43

Särskilda ändamål.

1752. S. U., Sthlm, underh. för en infödd evangelist 300: —
1753. H. H., Djursholm, underh. för en evang. och en bibelkv. 500: —
1755. »I stället för en Stockholmsresa», till missionär Westers, att anv. efter gottf. 200: —
1756. J. E. L., Höganäs, till Hugo Linders verksamhet 20: —
1757. Hova ungd.-fören., bidrag till en bibelkvinnas underh. 100: —
1758. »Gammal prenumerant på Kinamissionstidningen», bidrag till en evang. underh. 150: —
1769. A. A., Umeå, för husköpet i Pucheng 100: —
1775. »Onämnd, till Jesu namns förhärligande bland kineserna» 80: —
1776. L:s, Hvetlanda, till missionär Blows att anv. i arbetet efter gottf. 200: —
1778. H. L. och H. C. L., till en evangelists underh. 300: —
1782. Koll. vid godsäg. J. Engströms, Ingarud, begravning 31/10, till arbetet i Honanfu, gm S. J., Hasslerör 104: —
1788. Söndagsskolbarnen i N. Skärstad, för Sie Hung-gen i Ishih 100: —
1789. H. J., till barnhemmet i Sinan, gm M. H., Björnö 5: —
1797. K. S., Huskvarna, för en evangelists underh., hos M. Lindén 300: —
1804. »Ps. 95: 1», till en evangelists underhåll 300: —
1805. K. F. U. M:s missionskrets, Gtbg, för K. F. U. M:s verksamhet i Yunobeng och Tungchowfu 120: —
1809. E. S., Ljungby, till I. Ackzell, att anv. efter gottf. i miss.-arbetet, gm E. S. 193: —
1812. Ulriksdalskretsen, till underh. för en bibelkv., gm G. L. 100: —
1819. Vänner i Malmö för Liao Wa:s underh. i Chiechow, gm E. T. 50: —
1864. J. S., Malmö, till lille »Olle» hos Axel Hahne 20: —
1865. J. E. S., Malmö, till vår gosse hos M. Pettersson» 100: —
1866. »Affe», Trälleborg, till barnhemmet i Sinan, gm J. S., Malmö 40: —
1867. T. H., Malmö, till d:o, gm d:o 10: —
1868. E. S., Jordberga, till M. Pettersson, till inköp av hus för barnhemmet 100: —
1869. A. W., Malmö, till d:o 100: —
1870. F. P., Malmö, »till läkaremissionen», gm J. S. 120: —
1871. J. E. S., Malmö, till d:o 100: —

Transport 3,812:— 15,984:43

Transport 3,812:— 15,984:43

1872. C. L., Malmö, till läkaremissionen, gm d:o 50: —
1873 E. L., Mamö, till d:o, gm d:o 30: —
1874. P. P. H., Malmö, till d:o, gm d:o 10:—
1875. A. H., Rahns, till d:o, gm d:o 50: —
1876. A. B., Klippan, till d:o, gm d:o 25: —
1878. A. de B., Sthlm, till barnhemmet i Sinan 25: —
1889. A. och E. S. och A. och B. J., Hälsingborg, till evangelist i H. Linders distrikt 150: —
1892. M. J., Edderyd, »missionslammets ull», till bokspridning i Kina 10: —
1897. S. A. A., Höganäs, till H. Linders verksamh. i Pucheng 25: 57
1898. A. D., Krixtdala, till Anna Eriksson, »i stället för julklapp» 25: —
1899. S. och C. K., till barnhemmet i Sinan 10: —
1900. D:o till bokspridning i Kina 10: —
1914. Ulriksdalskretsen, till underhåll för en bibelkv., gm G. L. 15: —
1915. Fam. M. J., Kinnemalma, till O. Carléns fattiga skolgossar 50: —
1916. D:o till R. Andersson, att anv. efter gottf. 50: —
1919. E. L., Lidköping, för en flicka i seminariets övningsskola 50: —
1920. A. L., Örebro, till D. Landin för elevers underhåll i seminariet 300: —
1925. I. A., Norrköping, till M. Pettersson att anv. eft. gottf. 20: —
1926. S. T., Maspelösa, för evang. Chang Ching-chung 300: —
1929. H. v. E., »till direkt evangelisationsarbete», gm A. W. 50: —
1935. A. B., Stulm, för en evang. underh. 150: —
1942. M. P., Gtbg, för skolgossen Uei Iong-sengs underh. 30: —
1946. Vesta och Hjortsberga syfören., till M. Nylin, att anv. efter gottf. 50: —
1953. Syfören. N:o 1, till bibelkvinnor i Honanfu 100: 53
1956. A. G., Malmö, underh. för evang:na Liang Keh-ki och Wei-Dien-chen 650:— 6,048:10

Missionshemmet.

1888. »Ett litet tackoffer från bigården», till Barnens Hem 20: —
1950. Syfören:s N:o 2 sparbössa, till Barnens Hem 77: 08 97: 08

Summa under nov. mån. 1919 Kr. 22,129: 61

Dessutom har missionen fått emottaga: Till Sommarhemmet på Chikung: en spis från Bolinders verkstad; till Missionshemmet, Dufbo: en sparspis fr. »Onämnd».

Med varmt tack till varje givare!

»Lovad vare Herren, Israels Gud, som med sin hand har fullbordat vad han med sin mun lovade.» 1 Kon. 8: 13.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Stillhet. — I avskedets stund. — Profeten Jesaja och vår tid. — Brevavdelningen. — Jul i det hedniska landet. — Under Jesu prövande blick. — Rättelse. — Från redaktion och expedition. — För S. M. K:s bedjande vänner. — Hans Stjärna i Östern, annons. — Prenumerationsanmälan. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget 1919.